

Andrej Obretan — foto: F. Jurač

62390 RAVNE NA KOROŠKEM
OSREDNJA KOROŠKA KNJIŽNICA
Uspel koroški teden

Predzadnji dan Koroškega turističnega tedna v Črni na Koroškem je bil namenjen gozdarjem. Kot vsako leto, je tudi letos TOZD gozdarstvo Črna organiziral in izvedel proizvodno tekmovanje gozdarjev. Temovanja se je udeležilo 16 tekmovalcev iz Lesne Slovenj Gradec, GG Maribor, GG Nazarij in GG Celja.

Zmagovalec letošnjega tekmovanja je bil Andrej OBRETAN, Lesna Slovenj Gradec (na sliki), ki je dosegel 895,5 točk.

F. Jurač

GOSPODARJENJE

Ukrepi za gospodarjenje v II. polletju

Poslovno leto se je že krepko prevesilo v drugo polovico. Z rezultati gospodarjenja v I. polletju ste bili seznanjeni v svojih temeljnih organizacijah in z Informacijami št. 2. Informacije so zajemale tudi ukrepe za izboljšanje poslovanja v II. polletju.

Gozdarji so si za II. polletje zastavili cilje:

- izpolnitev plana količinske proizvodnje,
- umirjene investicije in vzdrževanje gozdnih prometnic ter obvladovanje stroškov,
- izvedba gozdno-gojitvenih vlaganj po planu; poseben poudarek bi dali varstvu gozdov pred gozdnimi škodljivci,
- za gradbeno dejavnost v okviru delovne organizacije ne bomo zagotovili dovolj sredstev, zato bo nujno pridobiti še več gradbenih storitev zunaj delovne organizacije,
- politika usmerjanja osebnih dohodkov mora biti skladna z rezultati,
- nagrajevanje bomo usklajevali z ostalimi gozdnimi gospodarstvi.

Na TOZD Transport in servisi pa je potrebno uskladiti osebne dohodke za enake poklice z drugimi kovinsko-predelovalnimi organizacijami v regiji;

— rezultat zasebnega sektorja in tudi količinska proizvodnja zaostaja za mesec in pol. Zaradi tega bo potrebna izredna aktivnost na terenu.

Predvidevamo, da bomo izpolnili gozdarski plan v vseh področjih dela tudi v tretjem četrtletju in v letnem obsegu. Količinski plan gozdne proizvodnje je postavljen za sedanje razmere v gozdovih previsoko.

V lesnoindustrijski dejavnosti bomo največ pozornosti posvetili naslednjim ukrepom:

- prehod iz velikoserijske v masovno proizvodnjo,
- kooperacija družbenega in privatnega sektorja,
- več inventivnosti pri oblikovanju proizvodnega programa,
- začeli bomo z delom v prototipni delavnici, kar bo pomenilo velik korak k hitrejšemu uvajanju novih izdelkov v proizvodnjo,
- doslednejše moramo uveljaviti kriterij »proizvodnja brez izgub«, kar pomeni tudi večjo dohodkovno selekcijo programov.

Na področju trženja pričakujemo tudi v II. polletju enako težavne razmere na domačem tržišču, vendar računamo, da bomo z usklajenim in aktivnim tržnim nastopom obvladovali tržišče in dosegali še nekoliko večje tržne deleže na domačem tržišču.

(Nadaljevanje na 2. strani)

šču. Z večjimi in stalnimi poslovnimi partnerji bomo sklenili pogodbe o poslovnem sodelovanju. Na izvoznem področju bomo poskušali obdržati ugoden trend iz drugega četrtnetja, pa tudi novi izdelki, ki jih razvijamo za izvoz, že dajejo rezultate. Največji porast izvoza bo z izdelki stavbnega pohištva.

Poglobljeno bomo proučili vprašanja obsega, velikosti, kolicije in časovne dinamike širitve ter intenziviranja lastne malo-prodajne mreže. Z raziskavo nabavnega tržišča bomo pridobili informacije ob perspektivi ponudbe za nas pomembnih surovin (furnir). V okviru možnosti in v skladu s potrebami bomo tudi v II. polletju propagirali naše izdelke, da bi še bolj utrdili naš sloves v jugoslovanskem prostoru.

Izboljšanje rezultatov v zadnjih mesecih dokazuje, da je z vsestransko angažiranostjo in naporu na vseh področjih možno obvladovati vse funkcije poslovanja, tudi v še tako slabih pogojih gospodarjenja. To dejstvo nas spodbuja da moramo v II. polletju že veliko hitreje ukrepati, če želimo doseči naše cilje letošnjega leta:

- predvsem moramo doseči planirano fizično proizvodnjo v vsaki temeljni organizaciji in s tem tudi za celotno delovno organizacijo, saj nedoseganje količinske proizvodnje pomeni vnaprej velik del nepokritih fiksnih stroškov,

- še bolje in sproti moramo obvladovati stroške proizvod-

nje, tako direktne kot splošne, ki jih je potrebno v II. polletju zmanjšati na letno planirane,

- racionalizirati moramo obseg obratnih sredstev, le tako bomo lahko obvladovali vedno težje likvidnostno stanje delovne organizacije. Tu je še veliko rezerv in pri tako visoki obrestni meri postaja zmanjšanje vezanih obratnih sredstev in hitrejša obračanja le-teh prioriteta naloga. Nenehno moramo skrbeti za čim nižjo vezavo zalog materialov, rezervnih delov, gotovih izdelkov in terjatev do kupcev. Kljub temu pa moramo z racionalizacijo zalog zagotoviti normalno poslovanje brez zastojev in zadovoljevati tudi naše kupce z zahtevano kompletiranostjo odpreme. Zato je proizvodnja za znanega kupca postala nujna, ne samo cilj.

- V II. polletju moramo doseči višji čisti dohodek in višjo akumulacijo in sicer za zagotovitev višjih osebnih dohodkov delavcev in potrebna sredstva za nadaljnji razvoj,

- nadalje moramo uspešneje dograjevati sistem nagrajevanja v večji odvisnosti od dejanskega prispevka posameznika, če hočemo zadržati dobre kadre in jih tudi dodatno pridobivati.

Z izvršitvijo vseh naštetih ukrepov za posamezne dejavnosti in skupnih za delovno organizacijo imamo realne možnosti, da bomo v II. polletju letos rezultate izboljšali.

iz internih Informacij št. 2

Obnovljena linija debele oblovine na CLS

Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec je leta 1972 zgradilo linijo za mehanizirano beljenje, krojenje in sortiranje lesa iglavcev. Za ta objekt je bila določena lokacija v geografskem centru koroške krajine v Otiškem vrhu. Utemeljitev je bila: razbremenitev gozdnega delavca težkega fizičnega dela v gozdu in ta opravila prenesti na mehanizirano skladišče.

Otiški vrh je v obdobju pred več kot petnajstimi leti nudil dobre pogoje za gradnjo novih objektov, saj je bila tu že žaga, gradili smo tovarno ivernih plošč, tu je že obratovala impregnacija, urejene so bile prometne poti, energetska oskrba itd.

Že v letu 1975 smo v Otiškem vrhu dodatno zgradili še linijo za beljenje in krojenje tankega lesa. Obe liniji sta imele zmogljivost v dvoizmenskem delu 98.000 m³. Takoj naslednje leto smo zgradili še linijo za profiliranje lesa z

letno proizvodnjo v eni izmeni 13.000 m³ gradbenega lesa — tramičev.

Po štirinajstih letih obratovanja prvo zgrajene linije debele oblovine smo zaradi tehnološke in tehnične zastarelosti linij začeli razmišljati o rekonstrukciji. Pripravili smo več variant za obnovo:

1. rekonstrukcija obeh obstoječih linij na sedanji lokaciji,

2. nova gradnja lupilne linije z dvema lupilnikoma in krojilkama,

3. nova gradnja linije z enim lupilnikom in dvema krojilkama.

Odločili smo se za prvo varianto. Zmogljivosti skladišča so bile predvidene za srednjeročno obdobje od 85.000 m³ do 98.000 m³, dolgoročno pa do 120.000 m³ lesa. Osnovno vodilo pri rekonstrukciji je bilo obvladovanje »konic«. V mesecu maju in juniju pripeljemo na skladišče do 14.000 m³ hlodovine, dnevno pa tudi do 8000 m³. Obvla-

dovanje konic je pomembno, da preprečimo kvarjenje lesa in napad insektov.

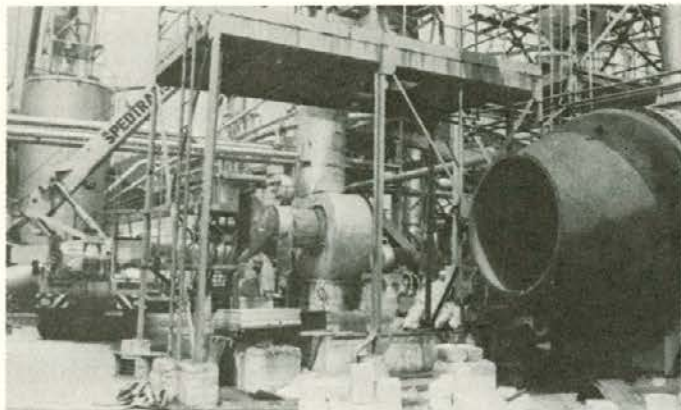
V obdobju priprav na rekonstrukcijo se je odbor za izvedbo investicije seznanil s tehničnimi in tehnološkimi rešitvami tudi pri proizvajalcih in načrtovalcih opreme (Rudnik Mežica — TOZD TOM, LIP Bled, Krivaja — Zavidoviči, Schilcher — Avstrija in Jörg — ZR Nemčija). Posebno pozornost je odbor za izvedbo investicije namenil izboru elektronike za vodenje linije in kot tehnični novosti optimiziranju. Sistem elektronike z osrednjim računalnikom je izbran tako, da bo v prihodnje možna še nadaljnja optimizacija sortiranja hlodovine in dodajati bokse glede na potrebe naših žag oz. naše finalne proizvodnje.

Zaradi slabšega finančnega stanja v Lesni v zadnjih nekaj letih smo se odločili, da bomo rekonstrukcijo izvedli po fazah (postopno nabavljali opremo in material). Letos, februarja so sami delavci CLS demontirali staro opremo, marca so bila opravljena gradbena dela in montaža transporterjev. Montaža elektronike je bila predvidena v mesecu maju tako, da bi že 25. maja začeli poizkusno obratovati. Zaradi težav pri uvozu elektronike in problemov pri začetni proizvodnji smo prekoračili rok za poizkusno proizvodnjo 63 dni. Manjše težave, ki se še pojavljajo, bodo odpravili do konca meseca avgusta, v septembru pa že lahko pričakujemo, da bo proizvodnja stekla brez problemov.

Z rekonstrukcijo linije debele oblovine na CLS smo odpravili nevarno in težko fizično delo na dozirni mizi, zmanjšalo se je število zaposlenih v izmeni, pri pravilnem doziranju na dozirno mizo bo propustnost trikrat večja tako, da

(Nadaljevanje na 3. strani)

Remont v TIP Otiški vrh

Novi deli strojev pred poslovno stavbo TIP Otiški vrh

1. avgusta so delavci TIP Otiški vrh pričeli s kolektivnim dopustom. V tovarno se je naselilo poleg naših vzdrževalcev še približno 250 vzdrževalcev iz drugih podjetij, ki so v treh tednih opravili obsežna remontna dela strojev in naprav, ki so bili še dotrajani.

I. Robnik

NOVA LINIJA ZA KROJENJE LESA V RADLJAH

V TSP Radlje — Podvelka bomo še v tem letu obnovili linijo sortiranja in krojenja žaganega lesa. Namestili bomo optimirno linijo za krojenje lesa, ki bo vodena preko računalnika. S to rekonstrukcijo bomo izboljšali izkoristek lesne mase, kvaliteto končnega izdelka in prihranili strošek na številu zaposlenih.

I. Robnik

(Nadaljevanje z 2. strani)

bo druga izmena potrebna samo še ob konicah.

V Evropi je danes razvoj mehaniziranih skladišč izpopolnjen z boljšimi, novimi vrstami transporterjev, boljšim sortiranjem in z uporabo elektronike, ki zagotavlja optimirano doziranje vseh transporterjev in optimalno krojenje lesa glede na končnega porabnika, kar smo do sedaj opravljali vizualno. Vsa evidenca je zagotovljena z računalniškimi izpisi.

Kljub temu da imamo v Lesni zadnja leta zelo malo denarja za investicije, smo z načrtnim pristopom do obnove linije na CLS in veliko lastnega vloženega dela uspeli realizirati program obnove in izboljšali pogoje dela delavcem CLS.

I. Robnik

VEČJA PONUDBA KVALITETNIH VRAT

V skladu z dolgoročnimi usmeritvami smo v Tovarni pohištva Prevalje v prvem polletju letos prepustili proizvodnjo masivnih podbojev kooperantom. V izpraznjenih prostorih smo pričeli s proizvodnjo stilnih in barvnih vrtnih kril, kar zahteva več vloženega znanja in dela ter dohodkovno bolj zanimiv artikel tako na domačem kot na tujem trgu. Proizvodnjo teh kril smo povečali za 100 %.

Kooperantski odnos proizvodnje masivnih podbojev že teče. Kooperant za nas samo proizvaja; marketing, nabava, prodaja in izvoz pa ostaja funk-

cija Lesne. S tem smo pocenili naš proizvod in razširili ponudbo naših izdelkov.

V drugi polovici letošnjega leta načrtujemo v prevajalski tovarni racionalizirati proizvodnjo z določenimi ukrepi. Z zmanjšanjem transportno-manipulacijskih poti v proizvodnji stilnih vrtnih kril bomo zmanjšali čas izdelave, načrtujemo pa tudi predstavitev dela strojne opreme, kar bo še dodatno vplivalo na pozitiven učinek proizvodnje.

I. Robnik

Predlagaj nekaj koristnega

Komisija za inventivno in inovacijsko dejavnost obvešča delavski svet TOZD, TOK in DSSP, da razpiše akcijo »PREDLAGAJ NEKAJ KORISTNEGA«, ki bo trajala od 15. septembra do 31. oktobra.

Akcijo bomo vodili preko DPO, ZK in delavskih svetov TOZD, internega glasila v LESNI, sredstev javnega obveščanja ter razglasnih plakatov in nabiralnikov za inventivne predloge.

Prijavnice za prijavo koristnih predlogov dobijo predlagatelji pri svojem delovodji, obratovodji, svojem vodji TOZD, animatorju TOZD, predsedniku osnovne organizacije Zveze sindikatov TOZD in pri predsedniku delavskega sveta TOZD.

Prijavnice so neposredno dosegljive tudi v nabiralnikih, kjer si lahko predlagatelj vzame prijavnico sam, jo izpolni in spusti v nabiralnik.

V okviru akcije bodo obravnavani vsi še nerešeni inventivni predlogi. Obravnava inventivnih predlogov, ki so že realizirani, pa je omejena z datumom 1. 3. 1987. Predlogi, realizirani pred tem datumom, ne bodo upoštevani. Komisija za inventivno in inovacijsko dejavnost bo predloge selekcionirala po določenih kriterijih.

Nagrade za pozitivno obravnavan predlog bodo izplačane v znesku 20.000 din. Po sklepu centralne komisije dobi avtor nagrado izplačano takoj. Po realizaciji predloga pa bo predlog obravnavan tudi po samoupravnem sporazumu.

Akcijo vodijo in organizirajo: lesarski sektor DSSP, razvojni sektor TOZD in referent za obveščanje.

V akciji moramo zaupati v ustvarjalno sposobnost in organizirano sodelovanje strokovnih služb.

V izvedbo akcije bodo vgrajeni številni faktorji, ki bodo pospeševali in vzpodbujali razmišljanje:

- takojšnja nagrada
- dve vrsti plakatov
- nabiralniki
- karakteristična barva plakatov in nabiralnikov za inventivno dejavnost
- osebna afirmacija predlagatelja
- razbiti mit, da je inovatorstvo privilegij izbranih
- odpraviti strah, da je predlagana inovacija premalo pomembna
- tekmovanje med tozdi

(Nadaljevanje na 4. strani)

Inovator Marjan Kompan

(Nadaljevanje s 3. strani)

- vpliv vodstvenih kadrov TOZD
 - vpliv družbenopolitičnih organizacij TOZD
 - delovanje animatorjev TOZD
 - redno informiranje
 - v internem glasilu sportno obveščanje o akciji
 - redni delovni razgovori tistih, ki akcijo organizirajo
 - objava rezultatov o uspehu akcije po tozd (število prispelih predlogov, število pozitivno rešenih predlogov)
- Vsak delavec si lahko na plakatih prebere

glavne smernice iz področij dela, kjer lahko

- išče nekaj koristnega:
- prihranek v delu
 - prihranek v materialu
 - prihranek v času
 - boljša kvaliteta
 - pocenitev
 - boljši izkoristek stroja
 - manj utrudljiv način dela
 - večja funkcionalnost
 - najdi nekaj koristnega

Marjana GLAVNIK,
dipl. ing. les

Marjan Kompan iz Javorja pri Črni na Koroškem se kot kmet kooperant že dolga leta ukvarja na svoji višinski kmetiji z različnimi tehničnimi izboljšavami na tako zahtevnih področjih, kot je pluzenje velikih količin snega, spravilo lesa iz težko dostopnih terenov, izdelava traktorskih poti na težko dostopna mesta itd. Zadnji njegov dosežek pa je samostojno načrtovan in izdelan plug za pluzenje snega in pluzenje sipkih materialov.

Njegov izdelek ima pet izboljšav v primerjavi z drugimi podobnimi ali enakimi industrijskimi izdelki:

1. Širina pluzenja se lahko sproti spremeni od 2500 do 3500 mm hidravlično iz kabine. Vozniku tako ni potrebno v težkih zimskih razmerah vozila ustavljati in izstopati iz kabine, odmetavati sneg in ročno nastavljati položaj pluga glede na širino ceste in količino snega. Obenem služi regulacija širine tudi za stabilnost. Plug s traktorjem vred ne more zanesti levo ali desno.

2. Na vsaki strani je plug opremljen z eno smučko, kar služi temu, da lahko plug dvigne samo na eni strani, pač odvisno, kakšne konstrukcije je cesta. Tudi ta opravila se opravljajo na enak način kot pod točko 1.

3. Posebna naprava lahko nagiba plug po navpični osi, kar služi temu, da sneg odvija v pravilni spirali; to pa je odvisno od višine pluzenega snega. Te nastavitve ni potrebno spreminjati med samim pluzenjem. Nastavi jo pred samim pluzenjem glede na višino in vrsto snega.

4. Plug je opremljen z varnostno napravo proti lomom. Prednost te naprave je v tem, da se plug sam zapre, ko ga spustimo. Vozniku tudi tu ni potrebno med pluzenjem izstopiti iz kabine.

5. Zaradi izredno razgibanih gozdnih prometnic je inovator izdelal »plavajočo napravo«, ki omogoča, da se plug tudi po horizontalni liniji prilagaja napakam cestišča.

Marjan Kompan bo dobil za svoj izdelek primerno nagrado. Za izdelavo takšnih plugov pa že tečejo dogovori z delovnimi organizacijami, ki proizvajajo gradbene stroje.

Domačija Šancel

Domačija Šancel v Starem trgu leži na valovitem pobočju na desni strani ceste Stari trg — Kotlje v n. m. v. 431 m. To je zelo stara domačija, saj se že v srednjem veku omenja naselje in večje poslopje. Ljudje so pravili Šance; od tod je tudi današnje domače ime Šancel. Tod mimo je včasih tudi vodila glavna pot proti Koroški. Spodaj ob novi cesti in križišču Raduše — Kotlje so še vidni ostanki starega rimskega pokopališča.

Po kupni pogodbi iz leta 1866 jo pridobi Lucija Areh, rój. Vaupot. Do leta 1955 so se na tej domačiji zvrstili trije rodovi. Bili so vseskozi dobri gospodarji, do prve svetovne vojne so imeli gostilno, redili po dvanajst glav govedu in par konj. Pri hiši je bilo 10—8 ljudi. Zadnji gospodar je uredil lep sadovnjak in bil tudi dolgoletni župan v Starem trgu.

Leta 1955 je podedovala kmetijo hčerka Cveta in dobila za moža pridnega in iznajdljivega kmečkega sina Ivana Hribnika — Vivodovega iz Legna. Mlada gospodarja sta z vso vnemo zagospodarila — obnovila gospodarsko poslopje, prešla na usmerjeno gospodarjenje — živinorejo, nabavila potrebne stroje, dograjeno imata tudi novo hišo. Redita 20—30 glav govedu, oddata dnevno čez 200 l mleka. Vzgojila sta tri sinove in eno hčer. Vsi imajo poklice, svoje družine in svoje domove.

Tako sta ostala sama na svoji lepo urejeni kmetiji in delata kot jima dopuščajo moči.

Matevž Čarf

Ivan in Cveta Hribnik — ostala sva sama —
Domačija Šancel v Starem trgu

Nova prodajalna v Temerinu

Tu bomo opravljali vse oblike prometa: maloprodajo, veleprodajo, tranzitno prodajo, distribucijo in prodajo z vgradnjo.

V prodajno-distribucijski enoti bomo prodajali proizvodni program Lesne Slovenj Gradec, dopolnilni program podjetja IMONT Dravograd ter ostali dopolnilni program: izdelke stavbnega pohištva drugih proizvajalcev (vhodna vrata, garažna vrata, harmonika in preklopna vrata, strešna okna, parket), po potrebi pa tudi druge izdelke, ki smiselno dopolnjujejo naš program.

V drugi fazi, ko bomo zgradili še dodatne skladiščne prostore, bomo prodajni program razširili še s proizvodi TOZD Nova oprema (vzmetnice, sedežne garniture in masivno pohištvo).

V začetku poslovanja bo v prodajalni zaposlenih 12 delavcev. Nadaljnje zaposlovanje bo odvisno do prometa, vendar največ 20 zaposlenih.

V prvi fazi smo postavili objekte:

- prodajno-razstavni prostor površine 210 m²,
- pokriti skladiščni prostor površine 720 m²,
- 720 m² urejene manipulativne površine.

V drugi fazi bomo zgradili še pokrite skladiščne prostore v velikosti ca 1.200 m².

Vrednost naložbe je 150 milijonov dinarjev.

V Temerinu smo odprli novo prodajalno 3. julija letos...

Temerin je geografsko središče Vojvodine, v neposredni bližini Novega Sada

Nova trgovina v Temerinu

Vzorčno-učna delavnica

V mesecu avgustu smo končali še gradbeno dela in uredili sanitarije v prostorih vzorčno-učne delavnice. V mesecu septembru bomo pričeli redno proizvajati vzorce in prototipe ter izvajati praktični del pouka za učence lesarskih usmeritev.

Dislocirani oddelček mariborske lesarske šole bo deloval v okviru Ekonomskega šolskega centra Slovenj Gradec. Predvidevamo, da bo razred sestavljalo 36 učencev. Splošne predmete bodo učencem predavali profesorji Ekonomskega šolskega centra Slovenj Gradec, strokovne predmete pa predavatelji in učitelji praktičnega pouka iz naše delovne organizacije. Pouk bo tekel v dopoldanskem času na šoli, praktični del pouka pa v delavnici v treh skupinah po tri tedne.

Zavedamo se, da bo potrebno prvo leto vložiti veliko truda in si prizadevati, da si bomo pridobili izkušnje za nadaljnje delo na področju izobraževanja, da bomo učence naučili delati in jih usposobili za dobre delavce. Pričakujemo, da bomo dokazali, da je bila ustanovitev oddelka lesarske šole utemeljena in koristna za lesarstvo v koroških občinah.

I. Robnik

Člani RK Stari trg o svojem delu

Krajevna organizacija Rdeči križ Stari trg je ena izmed najbolj aktivnih v občini Slovenj Gradec. Na obnem zboru v mesecu juniju so njeni člani spregovorili o svojem delu in najbolj zaslužnim članom podelili priznanja in nagrade.

V zadnjem mandatnem obdobju je 949-članska organizacija posvetila največ pozornosti skrbi za ostarele in bolne na domu, njeni člani so ob koncu leta obiskali in obdarili vse nepokretne bolnike, redno so vodili evidenco o socialno šibkih in bolnih članih in sodelovali s socialnim skrbstvom, organizirali so tečaj nege bolnikov na domu, največ akcij pa je bilo namenjenih krvodajalstvu.

Za krvodajalske akcije je skrbela posebna komisija, ki je vsako leto na novo pridobila ca 150 krvodajalcev. V mandatnem obdobju se je vabilu odzvalo 659 krvodajalcev, kri je darovalo 631 oseb, 28 oseb pa je bilo odklo-njenih. Ta dejavnost je bila v prejšnjih letih zelo uspešna, preteklo leto pa je število krvodajalcev nekoliko upadlo. Verjetno je temu vzrok obveščanje, nekaj težav je zaradi neopravičevanja izostanka iz dela, nenazadnje pa morda tudi strah pred okužbo z virusom AIDS.

Za uspešno delo na področju krvodajalstva imajo nedvomno največ zaslug aktivisti Rdečega križa. Skrb za zbiranje krvodajalcev pa ne bi smela biti samo naloga Rdečega križa. Nujno bi bilo, da se pri tem vključijo tudi sindikati, delovne organizacije, mladina in socialistična organizacija.

Za požrtvovalno in humano delo v organizaciji Rdečega križa je 19 aktivistov krajevne organizacije Stari trg prejelo pohvale, prav tako so prejeli pohvale podmladkarji osnovne šole Franjo Vrušč iz Slovenj Gradca, pevsko društvo Lipa in tovarišica Olga Fišer. Priznanja za oddajo krvi pa je prejelo:

za 5-kratno oddajo krvi 32 oseb,
za 10-kratno oddajo krvi 19 oseb,
za 15-kratno oddajo krvi 20 oseb,
za 20-kratno oddajo krvi 12 oseb,
za 25-kratno oddajo krvi 9 oseb,
za 30-kratno oddajo krvi 10 oseb,
za 35-kratno oddajo krvi 5 oseb,
za 40-kratno oddajo krvi 1 oseba,
za 50-kratno oddajo krvi 2 osebi

Ivana Koprivnikar in Ana Rebernik sta prejeli zlati plaketi.

Tone Jeromel

Še enkrat o kadrovski politiki in njenem neizvajanju

Marsikoga v Lesni je presenetil odgovor na članek »Kadrovska politika v Lesni in njeno (ne) izvajanje«. Ravno tako je ta odgovor presenetil tudi mene — avtorja članka. Še bolj pa me je presenetilo to, da je odgovor prišel s strani človeka oziroma vodilnega, ki je soodgovoren za izvajanje kadrovske politike v Lesni. Poleg tega avtor odgovora odgovarja v imenu celotnega kadrovskega splošnega sektorja, pa čeprav se vsi s tem odgovorom ne strinjajo.

Da je bilo o kadrovanju in kadrovski politiki izrečeno in napisano veliko besed, je res. Vendar se v kadrovski politiki ni storilo nič ali bore malo. Dobra kadrovska politika mora biti skrb vseh delavcev Lesne, še bolj (najbolj) pa kadrovske službe in oseb, ki so odgovorne za izvajanje le-te.

Ena najvažnejših komponent znanstveno — tehnološkega potenciala so tudi kadri. To komponento pa merimo s številom doktorjev in magistrskih znanosti, diplomiranimi inženirji in inženirji in ne z interno priznanimi inženirji in diplomiranimi inženirji. Ni mogoče ambicij, povezanih s tehnološkim razvojem, smiselno razrešiti drugače kot z ustreznimi in uspešnim kadrovanjem. Tako smo si začrtali v programu stabilizacije. O tem problemu govorijo tudi programske postavke ZKJ o odnosu do znanja in kadrovanja.

Tovariš PENEK je član večih DPO, ki si prizadevajo za izboljšanje kadrovskega stanja v delovnih organizacijah. Pri teh prizadevanjih izstopa Zveza komunistov, katere član je tudi tov. PENEK; pa še vodja kadrovske splošnega sektorja je.

V nalogah ZK v nadaljnjem razvoju vzgoje in izobraževanja je napisano naslednje: »Izboljševanje izobraževalne strukture zaposlenih in razvijanje koncepta učeče se družbe, kot temeljne usmeritve v našem razvoju, je odvisno od vrste dejavnika. Bistvenega pomena je predvsem uresničevanje izobraževalne funkcije združenega dela oziroma pojmovanja, da šola že dolgo ne more biti več edina institucija, ki daje vsa znanja. Zato je nujno uveljaviti odgovornost vseh organiziranih družbenih sil, kot na primer DPO, množičnih komunikacijskih sredstev ipd., pri uveljavljanju pravice vsakega do izobraževanja. Še posebno pomembno je uveljavljanje koncepta izobraževanja odraslih, prilagojenega njihovim potrebam in interesom.

Največja pa obstaja odgovornost združenega dela za kadrovski razvoj in ustvarjanje možnosti, da bo pravica in dolžnost do izobraževanja dejansko del pravic in odgovornosti, ki izhajajo iz dela. Med te možnosti sodijo na prvo mesto motivacijski mehanizmi, ki nenehno zahtevajo in spodbujajo stalno izobraževanje, ki jih danes razvija manjše število OZD. Med njimi so zlasti pogoji za napredovanje, ustreznije nagrajevanje, skrb za osebni in strokovni razvoj posameznika in kvaliteto njegovega življenja. S tem bi preprečevali tudi pretirano, večkrat neupravičeno priznanje izobrazbe na podlagi z delom pridobljenih delovnih zmognosti.

Interno priznavanje izobrazbe seveda ne motivira strokovnjakov, ki bi radi prišli v Lesno in jim praktično kradem delo. Zato raje odidejo v druge delovne organizacije v regiji (železarno, tovarno usnja, tovarno meril itd.).

Tudi mnoge znanstvene in tehnološke raz-

prave ne govorijo v prid takega priznavanja izobrazbe. Z internim priznavanjem izobrazbe zmanjšujemo stopnjo vključenosti delavcev, ki jim je bila priznana izobrazba, v delo in raznolikost dela. Prilagoditve na spremembe in na prestrukturiranje znotraj profesij so pri teh delavcih veliko počasnejše in so močno otežene. Ta z delom pridobljena znanja so sedaj naenkrat odveč. Pa tudi sicer s tem nastajajo in naraščajo družbeni stroški, saj je potrebno te delavce dodatno usposabljanje ali celo prekvalificirati.

Tov. PENEK piše, da to, kar počenjamo, oziroma počenjajo v Lesni na področju kadrovske politike, ni interno priznavanje izobrazbe. Pregled razporeditev delavcev po stopnjah zahtevane izobrazbe pa govori ravno nasprotno. Ali ni bila delavcu, razporejenemu na delovno mesto z višjo stopnjo zahtevane izobrazbe, interno priznana izobrazba? Te izobrazbe namreč ne more uporabiti in uveljaviti izven TOZD oz. DO, razen če si kateri izmed sodelavcev in vodilnih upa dati tem delavcem spričevala, mature ali diplome, pa čeprav šol sploh končali niso.

Teh delavcev, z interno priznano izobrazbo, je v Lesni baje 30–40 %. V Sloveniji je tega, kot trdi tov. PENEK, 53 %. Ne vem sicer, kje je tov. PENEK dobil te podatke, ki pa niso točni. Zavod za statistiko v svojih podatkih v sestavku »Razlika v številu delavcev s priznano formalno izobrazbo in priznano delovno zmognostjo« iz leta 1981 govori naslednje:

Delavcev s srednjo izobrazbo je v Sloveniji 151.388, od teh je bila priznana interna izobrazba 16.453 delavcem ali 10,9 % z višjo izobrazbo je 58.564 delavcev, od teh je bila priznana interna izobrazba 20.703 delavcem ali 35,3 %, z visoko izobrazbo je 50.285 delavcev od teh je bila priznana interna izobrazba 13.393 delavcem ali 26,6 %.

Vseh zaposlenih v Sloveniji je bilo 1981 leta 789.697. Po teh podatkih je priznavanje srednje, višje in visoke šolske izobrazbe le 6,4 %. Kadrovska sestava se po vseh podat-

kih izboljšuje in vse manj je internega priznavanja izobrazbe in priznavanja delovne zmognosti.

Menim, da bi si morali odgovorni za izvajanje kadrovske politike v Lesni prizadevati za izboljšanje kadrovske sestave v DO in ne iskati izgovore, da ni vse tako črno, kot nekateri opozarjamo ter, da razporejanje delavcev na višje stopnje zahtevane izobrazbe ni interno priznavanje izobrazbe.

Menim tudi, da izgleda, da hočejo nekateri še pred sprejemom novega zakona o združenem delu nekako z ugotavljanjem delovne zmognosti interno priznati izobrazbo nekaterim delavcem. Po novem zakonu ne bo možno interno priznavati izobrazbo, oz. bodo lahko delavcu do 5. stopnje izobrazbe priznali le eno stopnjo izobrazbe (na primer iz NKV v PKV), od 5. stopnje izobrazbe pa nobeno, oziroma delavcu bo priznana le dejanska in ne »preizkušena« stopnja izobrazbe. Za opredelitev vloge in pomena tehniške inteligence za razvoj Lesne nismo naredili dovolj. S takšnim odnosom do kadrovske politike Lesna nima vstopa v znanstveno — tehnološko revolucijo in razvoj. Pri tej revoluciji in razvoju pa so na vrhu trikotnika kadri, znanost, izobraževanje in tehnologija.

Znanje in kadri pa so tisti kapital, ki nam lahko pomaga iz krize, če bodo vodilni in odgovorni za izvajanje kadrovske politike spremenili kriterije in prakso kadrovanja in upoštevali na prvem mestu izobrazbo in s tem znanje in tehnološki imperativ.

Na koncu sestavka naj omenim, oziroma odgovorim, da tega in predhodnega sestavka nisem napisal zaradi tega, ker mi višja izobrazba ni bila priznana, kot misli tov. PENEK, marveč zaradi slabega izvajanja kadrovske politike. To, da sem opozarjal na slabosti v izvajanju kadrovske politike, govori tudi moja dosedanja aktivnost v družbeno političnih organizacijah in samoupravnih organih in skupini.

Vlado PLANINŠEK

VROČINA

Življenje temelji na presnovnih procesih v celici. Ob tem se sprošča del energije v obliki toplote, posledica tega pa je stalna telesna temperatura. Čeprav intenzivnost presnovnih procesov ni povsem konstantna, definiramo normalno telesno temperaturo do vrednosti 37° C, merjeno v pazdušni jami ali 37,5° C, merjeno v danki.

Pri starejšem človeku presnova peša, pri dojenčku pa je živahnejša (dvig telesne temperature za kakšno desetinko stopinje lahko sproži že močan jok).

Telesna temperatura je odvisna še od faze v menstrualnem ciklusu, od telesnih napov, čustvenega stanja, kaže pa tudi dnevni ritem nihanja. Najnižja je v poprečju med 2. in 6. uro, najvišja pa med 17. in 20. uro. V večernem času lahko nemalokrat izmerimo do pol stopinje višjo telesno temperaturo pri povsem zdravem človeku. Ob kombinaciji vseh

teh faktorjev temperatura vse do 38° C še ne pomeni bolezni.

Mehanizmi sprejemanja in oddajanja toplote

Nekateri organi (jetra, srce) oddajajo precej stalno količino toplotne energije v časovni enoti; drugi (mišice) pa lahko produkcijo toplote zelo zvečajo (mišično drgetanje poveča oddajo toplote tudi do šestnajstkrat).

V standardiziranih pogojih mirovanja odda telo 1 kcal ali 4200 J toplotne energije na kg telesne teže. To pomeni 1700 kcal izgube energije za poprečnega moškega dnevno in približno 1500 kcal za poprečno žensko. Zmerno fizično delo poveča oddajanje toplote do vrednosti 2500 kcal na dan, težak fizični delavec pa bo moral pojesti dnevno kar za 6000 kcal hrane, če bo hotel obdržati isto telesno težo.

Večina toplote nastaja v notranjih organih, v jedru organizma. Temperaturo jedra meri-

mo v danki. Koža, ki je v neposrednem stiku z okoljem, se neprestano hladi, zato je pazušna temperatura v poprečju pol stopinje nižja od temperature v danki.

Hlajenje organizma poteka na več načinov:

- s sevanjem
- s kondukcijo (prevajanje toplote neposredno v okolico)
- s konvekcijo (oddajanje z gibanjem skozi zrak)
- z evapocijo (izhlapevanje vode s telesnih površin)

Najučinkovitejši način hlajenja je potenje. Z izparevanjem 1 g vode izgubi telo 0,58 kcal toplotne energije. Poudariti pa je potrebno, da se telo ne hladi z znojenjem samim, temveč z izhlapevanjem znoja. Če bi torej na nek način preprečili izhlapevanje (zelo hitro zbrisali znoj ali zaprli človeka v vročo, vlažno komoro), bi bila izguba toplote enaka ničli. Temperatura organizma bi rasla, telo pa bi se znojilo do izsušitve.

Kako nastane vročina?

Kadar v organizem vdre bakterija ali virus, kadar pride do notranje krvavitve, preobčutljivostne reakcije (alerģije) ali do izsušitve, organizem zazna tujek ali motnjo. Odgovori s tvorbo snovi, imenovano endogeni pirogen. Ta snov deluje na center v možganih, imenovano hipotalamus, ki skrbi za regulacijo temperature. Hipotalamus nato dopusti dvig telesne temperature tako, da »postavi termostat na višjo vrednost«.

Poveča se produkcija toplote, zmanjša se izguba. Dobimo vročino. Istočasno se pospešijo še drugi obrambni mehanizmi, poveča se tvorba protiteles. Na ta način telo lažje infektiramo samo premaga.

Sredstva proti vročini

Kadar temperatura preveč poraste, lahko to neugodno vpliva na obtočila in centralni živčni sistem. Takrat se odločimo, da bomo vročinega ohladili.

Hladimo na dva načina:

- kemično
- fizikalno

Od kemičnih sredstev uporabljamo najpogostejše acetyl-salicilno kislino. Kupimo jo v preparatih pod naslednjimi imeni: Aspirin, Andol, Acisal, Acetisal. Ta zdravila se med seboj razlikujejo po količini vsebovane acetyl-salicilne kisline. Pri otrocih uporabljamo predvsem Paracetamol, ki ga dobimo pod tem imenom ali pod imenom Panadon v obli-

ki tablet, sirupov in svečk. Aminopirin v svetu opuščajo.

Čeprav antipiretike (sredstva za znižanje telesne temperature) dobimo v prosti prodaji, niso brez nevarnosti. O rabi in izbiri teh sredstev se moramo posvetovati z zdravnikom.

Učinek kemičnih sredstev proti vročini je dolgotrajnejši kot pri fizikalnem hlajenju, vendar pa nastopi šele po določenem času in je ponavadi tudi šibkejši.

Kadar nam s kemičnimi sredstvi ni uspelo dovolj hitro ali dovolj močno zbiti vročine, uporabimo hlajenje z vodo. Dostikrat tako hladimo otroka.

Golega zavijemo v mokro, mlačno rjuho in ga tako minuto do dve hladimo. V ta namen nikakor ne zadošča hlajenje manjših površin kot so zapestja in gležnji. Prav tako ni dovolj polaganje tankih rezin krompirja, čeprav je princip hlajenja isti.

Včasih je za otroka ugodnejše tuširanje z mlačno vodo. Voda naj ne bo v nobenem primeru prehladna. Raje začnemo s toplejšo in postopoma preidemo do mlačne. Prostor mora biti primerno ogret. Po hlajenju otroka dobro obrišemo, suho oblečemo in zmerno pokrijemo.

Ta dva načina ohlajevanja telesa z vodo imata vse prednosti pred naslednjim, še pogosto uporabljenim.

Vročnemu dajo piti vroč čaj in ga močno pokrijejo. Na ta način telesna temperatura še naraste. Telo se seveda pred tem brani z obilnim znojenjem, ki pa v vlažni, topli komori ne more izhlapati.

Trajanje vročine

Dostikrat se zgodi, da pride pacient k zdravniku po uri ali dveh trajanja vročine. Kadar je to edini simptom, se lahko zgodi, da tudi z natančnim kliničnim pregledom in z osnovnimi laboratorijskimi preiskavami ne bo moč ugotoviti vzroka. Boj v organizmu se je šele začel, morebiti bo infekt premagan, še preden bo prišlo do vidnega vnetja kakšnega organa. Šele čez 24 do 48 ur, če bo vročina sploh tako dolgo trajala, bomo v večini primerov lahko definirali vzrok.

V takšnem primeru je naloga negovalcev, da vročnemu (odraslemu ali otroku) regulirajo telesno temperaturo na opisane načine, mu nadomeščajo izgubljeno tekočino z oslajenimi napitki in ga opazujejo. V tem času ga ne silimo pretirano s hrano. Če pride do spremembe (bruhanje, bolečine, izpuščaji ...), se posvetimo z zdravnikom prej, sicer

po preteku 24 ur. Takrat poskrbimo za varen transport v zdravstveno ustanovo. Vedimo, da bo oskrba obbolelega v zato opremljenem centru hitrejša in kvalitetnejša kot doma, postavitev diagnoze pa lažja.

Dostikrat vročina po dnevu ali dveh sama preneha. Pacient ponavadi otrok, postane spet živahen in dobi apetit. Obisk pri zdravniku ni bil potreben. V primeru ponavljajočih se kratkotrajnih vročinskih stanj pa je bolnik potreben natančnega zdravniškega pregleda in posveta.

ŠE NEKAJ NAPOTKOV

— Preden sežemo po kemičnem sredstvu, nujno izmerimo vročino! Pri nekaterih trebušnih obolenjih je lahko razlika med temperaturo jedra in plašča večja za 1° C. Če sumimo na takšno obolenje, merimo temperaturo v danki. »Notranje vročine«, ki je ne bi mogli izmeriti s termometri, ni!

— Na zalogi imejmo vedno kakšno izmed naštetih zdravil, za odraslega in za otroke, najboljše posebej!

— Zdravilo uporabimo šele od določene meje navzgor, ponavadi pri temperaturi 38,5° C (v danki) in več. Pri kroničnem bolniku ali otroku s prebolelimi vročinskimi krči je meja praviloma nižja. V takšnih primerih se že naprej posvetujemo z zdravnikom.

— Ko je bolnik zdravilo zaužil, počakajmo vsaj eno uro, da nastopi učinek. Po tem času lahko dozo enkrat ponovimo. Če to ne pomaga ali, če želimo, da bo efekt takojšen, hladimo z vodo.

— Sredstva proti vročini delujejo tudi proti bolečinam.

— OSPEN NI SREDSTVO PROTI VROČINI! To je antibiotik, ki ob nekritični rabi zabriše klinično sliko. Sicer pa je posledic zlorabe antibiotikov toliko, da so o tem pisali že veliko knjig.

PA ŠE TO!

Vročina sama zelo malo pove o resnosti obolenja. Novorojenček je lahko zelo resno okužen, pa bo potekalo obolenje brez vročine (seveda z drugimi znaki), otrok od 2. do 5. leta starosti pa lahko reagira z visoko vročino že na običajen prehlad. Šele po osmem letu starosti je temperaturni odgovor podoben odraslemu.

Dr. Bojanka ŠTERN

Dotatni razpis za študij ob delu za šolsko leto 1987/1988 v Lesni

TOZD Tovarna ivernih plošč Otiški vrh:

— strojni tehnik	V. stopnja	2
— elektrotehnik — industrijska elektronika	V. stopnja	2
— lesarski tehnik	V. stopnja	1
— elektro inž. — industrijska elektron.	VI. stopnja	1
— strojni inž. — tehnološka smer	VI. stopnja	1
— elektro dipl. inž. — ind. elektronika	VII. stopnja	1
— magister ekonomije — poslovna politika in org.	VIII. stopnja	1

TOZD Tovarna pohištva Prevalje:

— inž. lesarstva	VI. stopnja	1
------------------	-------------	---

DSSP:

— Fakulteta za sociologijo, politične vede in novinarstvo	VII. stopnja	1
— VEKS — I. stopnja	VI. stopnja	1
— ekonomska srednja šola 4. letnik	V. stopnja	1
— Višja pravna šola	VI. stopnja	1

Poleg razpisnih pogojev mora delavec izpolnjevati še:

- da ima najmanj dve leti delovnih izkušenj v Lesni, od tega vsaj eno leto po pripravištvu na takšnem področju dela oz. toliko, kot je pogoj za vpis v program, za katerega se želi nadalje ob delu izobraževati ter da ni starejši od 45 let,

- da uspešno opravlja svoja dela in naloge,
- da kaže nagnjenje za poklic, za katerega se želi izobraževati,
- da dobi soglasje pristojnega organa upravljanja pri udeležencu tega sporazuma, pri katerem združuje svoje delo,
- da z zdravniškim spričevalom dokaže ustrezne psihofizične sposobnosti za izobraževanje ob delu, za delo in naloge za katere se želi izobraževati, če to zahteva usmeritev oz. smer izobraževanja.

Delavec z manj kot dvema letoma delovnih izkušenj lahko izjemoma dobi pravico do izobraževanja, če želi nadaljevati izobraževanje v smeri in stopnji, ki je ne moremo zagotoviti s štipendiranjem za delo ali z internim oz. eksternim razpisom za sklenitev delovnega razmerja z delavcem izven Lesne.

Na objavljen razpis izobraževanja ob delu in iz dela se lahko prijavi vsak delavec v Lesni, ki izpolnjuje zgoraj navedene pogoje, neglede na to, pri katerem udeležencu tega sporazuma združuje svoje delo.

Prošnje, ki jih delavci pošljejo do 20. septembra 1987 v izobraževalni center Lesne, bo odbor za kadrovsko politiko DO obravnaval v mesecu septembru oz. oktobru.

Izobraževalni center

KADROVSKE VESTI

PRIŠLI V TOZD

Priimek in ime — datum nastopa — naloge in opravila, ki jih bo opravljal — organizacija, iz katere prihaja

TOZD GOZDARSTVO SLOVENJ GRADEC
Krajnc Franc, 15. 7. 1987, gozdni delavec — sekač, TOZD Gozdarstvo Črna
TOZD GOZDARSTVO MISLINJA
Jerome Roman, 1. 7. 1987, gozdni delavec — sekač, Železarna Ravne
TOZD ŽAGA OTIŠKI VRH
Doler Matjaž, 6. 7. 1987, zlaganje in odprema, prva zaposlitev
TOZD ŽAGA MUŠENIK
Aldžić Hamdija, 28. 7. 1987, zlaganje žaganega lesa, Rudnik Mežica
TOZD ŽAGA VUHRED
Gosak Brigita, 1. 7. 1987, zlaganje žaganega lesa, počitniško delo
Mrak Janez, 1. 7. 1987, zlaganje žaganega lesa, počitniško delo
Hartman Marjana, 1. 7. 1987, zlaganje žaganega lesa, počitniško delo
Tomažič Izток, 1. 7. 1987, zlaganje žaganega lesa, počitniško delo
TOZD TOVARNA POHIŠTVA PAMEČE
Mori Anica, 1. 7. 1987, pomoč pri stroju, počitniško delo,
Gril Boris, 9. 7. 1987, izvajanje skladiščnih del
TOZD TOVARNA STAVBNEGA POHIŠTVA RADLJE
Napotnik Albert, 23. 7. 1987, jv. upr. lin. za dolž. sp. JLA
Jeršič Damjan, 27. 7., pom. pri stroju — poč. delo
Peruš Marina, 27. 7. 1., pom. pri stroju — počitniško delo
Grubelnik Mihaela, 27. 7., pom. pri stroju — počitniško delo
Vezovnik Marija, 27. 7. 1987, pomoč pri stroju — počitniško delo
Ostruh Tomaž, 27. 7., pomoč pri stroju — počitniško delo
Nabernik Zlatko, 27. 7., pomoč pri stroju — počitniško delo
Altbauer Dušan, 27. 7., pomoč pri stroju — počitniško delo
Junker Nataša, 27. 7., pomoč pri stroju — počitniško delo
Glaser Zdravko, 27. 7., pomoč pri stroju — počitniško delo
Krebs Žarko, 27. 7., pomoč pri stroju — počitniško delo
Arih Marko, 27. 7., pomoč pri stroju — počitniško delo
Seršen Robert, 27. 7., pomoč pri stroju — počitniško delo
Kos Mateja, 27. 7., pomoč pri stroju — počitniško delo
Vinšek Srečko, 27. 7., pomoč pri stroju — počitniško delo
TOZD TOVARNA POHIŠTVA IVERNIH PLOŠČ OTIŠKI VRH
Kovač Momirka, 2. 6. 1987, kuharica družbene prehrane,
Sejdija Džemajl, 5. 6. 1987, delavec v vzdrževanju obj.,
Sejdijah Enver, 5. 6. 1987, del. v vzdrževanju obj.,
Palko Andrej, 10. 6., delavec na skladišču lesa,
TOZD GRADNJE SLOVENJ GRADEC
Trivalić Nedeljko, 2. 7. 1987, gradbeni delavec, —
Arifović Hasib, 6. 7. 1987, gradbeni delavec, —
Topić Nedeljko, 21. 7. 1987, gradbeni delavec, —
TOZD TRANSPORT IN SERVISI PAMEČE
Osrajnik Miha, 2. 7. 1987, konstrukt. — TRO Prevalje
TOZD CENTRALNO LESNO SKLADIŠČE OTIŠKI VRH
Berdnik Gorazd, 1. 7. 1987, skladiščni delavec, prva zaposlitev
TOZD BLAGOVNI PROMET SLOVENJ GRADEC
Rotovnik Boža, 22. 6. 1987, administrativna dela, počitniško delo
Škorjanc Nataša, 1. 7. 1987, administrativna dela, počitniško delo
Planinšek Marija, 22. 6. 1987, administrativna dela, počitniško delo
Ternih Robert, 1. 7. 1987, pomožna miz. dela, počitniško delo
Založnik Metka, 6. 7. 1987, administrativna dela, počitniško delo
DELOVNA SKUPNOST ZA OPRAVLJANJE DEL SKUPNEGA POMENA SLOVENJ GRADEC
Kogelnik Janko,
Krenker Alenka, 1. 7. 1987, delo v ekspeditu, počitniško delo
Godec Zala, 1. 7. 1987, administrativna dela, počitniško delo
Mravljak Marija, 1. 7. 1987, čiščenje prostorov, —
DELOVNA SKUPNOST INTERNE BANKE SLOVENJ GRADEC
Pečoler Marija, 25. 6. 1987, administrativna dela, počitniško delo
Oder Kristina, 22. 6. 1987, administrativna dela, počitniško delo
Merkač Gabriela, 27. 7. 1987, knjigovodska dela, počitniška dela
Kotnik Agata, 23. 7. 1987, knjigovodska dela, počitniško delo

ODSLI IZ TOZD — julij 1987

Priimek in ime — datum odhoda — dela, ki jih je opravljal — organizacija v katero odhaja

TOZD GOZDARSTVO SLOVENJ GRADEC
Jenišek Franc, 29. 6. 1987, gozdni delavec — sekač, invalidska upokojitev
TOZD GOZDARSTVO ČRNA NA KOROŠKEM
Krajnc Franc, 14. 7. 1987, žičničar, TOZD Gozdarstvo Slovenj Gradec
Podnar Milan, 31. 7. 1987, sekač, —
TOZD GOZDARSTVO RADLJE OB DRAVI
Planšak Alojz, 14. 7. 1987, gozdni delavec sekač, invalidska upokojitev
Švajger Franc, 6. 7. 1987, merilec lesa, invalidska upokojitev
TOK GOZDARSTVO DRAVOGRAD
Mravljak Stanislav, 6. 7. 1987, revirni vodja, umrl
TOZD ŽAGA MISLINJA
Pečnik Peter, 30. 6. 1987, letv. in merjenje žaganega lesa, TOK Gozd. Slovenj Gradec
TOZD ŽAGA OTIŠKI VRH
Prednik Stanislav, 9. 6. 1987, zlaganje in odprema, —
Kotnik Mirko, 30. 6. 1987, gaterist, redna starostna upokojitev
TOZD ŽAGA VUHRED
Hartman Marjana, 24. 7. 1987, zlaganje žaganega lesa, —
Tomažič Izток, 31. 7. 1987, zlaganje žaganega lesa, —
Ješovnik Rudolf, 31. 7. 1987, vodja vzdrževanja, zasebni obrtnik
TOZD TOVARNA POHIŠTVA PREVALJE
Poročnik Dragica, 21. 7. 1987, pritrjevanje zidnih letov, —
TOZD TOVARNA POHIŠTVA PAMEČE
Mak Marko, 3. 7. 1987, pom. pri stroju, —
Sekolovnik Jožica, 3. 7. 1987, pomoč pri stroju, —
Jehart Stanko, 3. 7. 1987, pomoč pri stroju, —
Čurč Robert, 21. 7. 1987, pomoč pri stroju, —
Mori Anica, 21. 7. 1987, pomoč pri stroju, —
Plošnik Miran, 22. 7. 1987, pomoč pri stroju, —
Plimon Izidor, 22. 7. 1987, pomoč pri stroju, —
Zorman Danica, 22. 7. 1987, pomoč pri stroju, —
Lorhek Mateja, 22. 7. 1987, pomoč pri stroju, —
Kac Zvonko, 22. 7. 1987, pomoč pri stroju, —
TOZD TOVARNA STAVBNEGA POHIŠTVA RADLJE OB DRAVI
Kamenik Robert, 3. 7. 1987, upr. kombija — voznik, —

Kozjak Helena, 15. 7. 1987, letvičenje lesa, —
Praprotnik Mirko, 5. 7. 1987, vilicarist, umrl
Glazer Danica, 26. 7. 1987, krpanje grč, Intes Preskrba Maribor
Vomer Branko, 31. 7. 1987, medfazna kontrola, privat
TOZD TOVARNA IVERNIH PLOŠČ OTIŠKI VRH
Štefl Adolf, 14. 6. 1987, delavec pri iverilniku, inv. upokojitev
Zorman Vlado, 24. 6. 1987, elektro vzdrževanje, —
TOZD GRADNJE SLOVENJ GRADEC
Majdančič Sead, 18. 6. 1987, gradbeni delavec, —
Barunčić Josip, 8. 7. 1987, gradbeni delavec, Kolinska Slov. Gradec,
Kolaric Aleks, 29. 7. 1987, gradbeni delavec, invalidska upokojitev
TOZD TRANSPORT IN SERVISI PAMEČE
Plašej Kristijan, 28. 7. 1987, voznik, —
TOZD CENTRALNO LESNO SKLADIŠČE OTIŠKI VRH
Prikeržnik Ivan, 10. 7. 1987, skladiščni delavec, invalidska upokojitev,
TOZD BLAGOVNI PROMET SLOVENJ GRADEC
Ledenko Marko, 5. 7. 1987, vodja vgradnje — prod. Drniš, —
Pečenič Magdalena, 17. 7., čistilka, starostna upokojitev,
Škorjanc Nataša, 17. 7. 1987, administrativna dela, počitniško delo
Fiser Jerica, 20. 7. 1987, čistilka, del. razmerje za določen čas
Planinšek Marija, 31. 7. 1987, administrativna dela, počitniško delo
Ternik Robert, 31. 7., pom. miz. dela, počitniško delo
Rotovnik Božena, 31. 7. 1987, administrativna dela, počitniško delo
DELOVNA SKUPNOST ZA OPRAVLJANJE DEL SKUPNEGA POMENA SLOVENJ GRADEC
Dolenc Sergej, 15. 7. 1987, zahtevno konst. privat
Kac Olga, 29. 6. 1987, knjigovodja za IV. skup. TOZD, predčasna upokojitev
Godec Zala, 31. 7. 1987, administrativna dela, počitniško delo

TOZD	M	Ž	SKUPAJ
Gozdarstvo Slovenj Gradec	39	4	43
Gozdarstvo Mislinja	49	5	54
Gozdarstvo Črna	133	12	154
Gozdarstvo Radlje	116	25	141
TOK Gozd. Slov. Gradec	38	2	40
TOK Gozd. Radlje	33	4	37
TOK Gozd. Ravne	28	6	34
TOK Gozd. Dravograd	15	5	20
Žaga Mislinja	46	6	52
Žaga Otiški vrh	47	13	60
Žaga Vuhred	33	12	45
TP Prevalje	51	13	64
TP Pameče	88	159	247
TSP Radlje	115	152	267
TIP Otiški vrh	204	201	405
Gradnje Slovenj Gradec	213	30	243
Transport in servisi Pameče	76	8	84
Centralno les. skladišče Otiški vrh	124	14	138
Nova oprema Slov. Gradec	43	5	48
Del. skupnost Slov. Gradec	174	156	330
Blagovni promet Slov. Gradec	78	120	198
Interna banka Slov. Gradec	130	89	219
	6	34	40
	1879	1075	2954

Darinka Cerjak

Planinska postojanka

Planinsko postojanko na Kremžarici nad Slovenj Gradcem že skoraj leto dni uspešno upravlja OGRIZ Ivan naš upokojenec, in njegova žena Marta, ki je tudi delala v naši tovarni pohišstva v Pamečah.

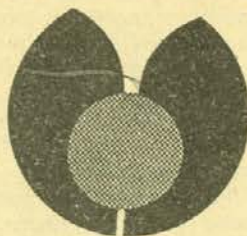
Ivan je zelo aktiven in dober gospodar ter spreten natak, Marta pa z veseljem in v splošno zadovoljstvo gostov zelo dobro kuha.

Kar dva dni se je ustavil na postojanki naš upokojenec Stanko PLEVNIK z otroki in vnuki. Zakoncema Ogriz se zahvaljujejo za prijaznost in dobro postrežbo.

J. Š.

KOROŠKA KMETIJSKA
ZADRUGA, n. sub. o
SLOVENJ GRADEC
KOROŠKA ZADRUŽNA
HRANILNO KREDITNA
SLUŽBA, n. sub. o
SLOVENJ GRADEC

PRILOGA ZA KMETIJSTVO Izhaja mesečno. Prilogo izdaja KKZ Slovenj Gradec in KZ HKS Slovenj Gradec in je sestavni del Viharnika.

Ureja uredniški odbor. Glavna urednika Rok Gorenšek in Jože Krevh.

Naslov: KKZ Slovenj Gradec, Celjska cesta 7, Uredništvo priloge za kmetijstvo, telefon 842-341.

Tisk: ČGP Večer Maribor, Tržaška cesta 14, 62000 Maribor, 1987.

PRILOGA ZA KMETIJSTVO

LETO XX — ŠTEVILKA 6/7

AVGUST/SEPTEMBER 1987

POŠTNA PLAČANA

Odkupne cene in premije v drugem polletju 1987

V drugem polletju so povečane premije za mleko in meso. S posebnim združevanjem denarja v Sloveniji bodo dobili rejci za mleko poračun od 1. januarja do 30. junija 1987, do sprostitev cen v septembru pa so korigirane tudi odkupne cene za klavno živino.

Mleko:

1. Za vse oddane količine mleka od 1. januarja do 30. junija 1987 bodo rejci dobili **16,90 din** za 1 lit. mleka.

Poračun bo izplačan (vknjižen v hranilno knjižico) skupaj z mlekem za julij.

2. Do predvidene sprostitev cen v septembru, bo osnovna cena mleka povišana za 40,— din po litru. To je prispevek trgovine, mlekarne in zadruga, da se ohrani prireja mleka.

3. Povišane premije za mleko od 1. julija 1987 pa znašajo:

	Dosedanja premija	Povišana premija od 1. jul. 1987
— za hribovsko območje	13,— din/l	22,10 din/l
— za nižinsko območje	5,— din/l	8,50 din/l

Klavna živina:

1. Trenutno veljavne odkupne cene znašajo:

I. junci in junice	za živo težo din/kg	za meso din/kg
E	1.059	1.891

I	1.029	1.837
II	1.008	1.800
VK	977	1.745

II. starejše govedo

I	794	1.418
II	771	1.377
III	756	1.350
VK	733	1.308

III. mesnati prašiči

935	(31,16 din/ME) za 30 ME
-----	----------------------------

2. Povečane premije za MPG (mlado pitano govedo) veljajo od 1. julija 1987: (preračunano na meso)

	Dosedanja premija	Povišana premija
I. meso E kategorije:	254,40 din/kg	330,72, din/kg
— hribovsko območje	127,20 din/kg	165,36 din/kg
— nižinsko območje		
II. meso I in II kategorije	145,30 din/kg	188,89 din/kg
— hribovsko območje	72,65 din/kg	94,45 din/kg
— nižinsko območje		

Navedene spremembe cen in premij veljajo za neoporečno (čisto) mleko z vsebnostjo 3,6 % tolšče. Pri klavni živini pa velja kvaliteta ob zakolu v klavnici, ki jo ugotovi inšpektor Južnoinspekta.

Ivan URŠIČ, dipl. ing. agr.

Ugotovitve zadružnega sveta KKZ

Zadružni svet KKZ Slovenj Gradec je na svoji seji 6. avgusta 1987 obravnaval gospodarjenje v prvem polletju.

Ugotovitve in sklepi:

1. Gospodarsko-finančni rezultati vseh temeljnih organizacij so v letošnjem I. polletju bistveno slabši kot leta 1986. Realno je upadel dohodek zadrugi in kmetom. Manjša je akumulacija, ekonomičnost poslovanja je padla za 1 %. Realni OD kolektiva pa so manjši za 8 %.

2. Tržnost prireje mleka še vedno raste za 7 indeksnih točk, upada pa prireja klavne živine.

3. Izgledov za bistveno izboljšanje gospodarskih pogojev za živinorejo ni. V drugem polletju lahko računamo na nekoliko povečane premije za mleko in meso. V jeseni pa pričakujemo sprostitev cen. Svobodno oblikovanje cen pa pomeni dogovarjanje s kupci, predvsem pa je računati na kupno moč porabnikov hrane. Glede na realno zaostajanje

OD ni pričakovati bistvenega povečanja naših prodajnih cen.

4. V prizadevanjih za povečanje dohodkov na tržno usmerjenih kmetijah in v zadrugi bo naše delovanje usmerjeno predvsem na povečanje proizvodnje in produktivnosti. To bomo dosegli z intenzivnejšo izrabo danih zmogljivosti zemlje, osnovne črede, urejenih hlevov in razpoložljivo mehanizacijo, z več znana in učinkovitejšo tehnologijo.

V povprečju priredimo na 1 ha razpoložljivih kmetijskih zemljišč le nekaj nad 1000 ME (mlečni enot, meso preračunano v mleko s $F = 1:7$). Nekaj kmetij pa dosega že preko 4000 ME, vrhunski pa se bližajo tudi dosežku 8000 do 10000 ME/1 ha. Na večini kmetij so še neizkoriščene možnosti.

5. Prodajne možnosti za mleko so zagotovljene z dolgoročnimi pogodbami z mlekarnami, za meso pa za zanesljivo oskrbo v koroški regiji in v občini Titovo Velenje.

6. Kmetje pričakujejo in potrebujejo več konkretne in posamične strokovne

pomoči pospeševalcev pri uvajanju sodobnejših tehnoloških ukrepov za izrabo razpoložljivih zmogljivosti zemlje, živine, hlevov in mehanizacije.

7. Posebno pozornost je potrebno posvetiti povečani pridelavi lastne kvalitete krme in izboljšanje rejskih metod pri prireji mleka in mesa.

8. Pospeševalci naj preko kreditnih odborov po TZO usmerjajo sredstva hranilnice po nižji obrestni meri, predvsem v naložbe za povečano in izboljšano pridelavo krme (silosi, prevetrovalne naprave, urejeni pašniki) in za kvalitetnejše pridelke (hlajenje mleka).

9. Na vsako odraslo govedo (6VŽ) bi morali zagotoviti najmanj 8 m³ kvalitete silaže.

10. Pri vzreji klavne živine je potrebno usmerjati pitanje na večjo težo (nad 500 kg), za kar je potrebno manjše število telet letno in poceni se tudi pitanje.

11. V TZO je z organizacijskimi ukrepi omogočiti pospeševalcem večjo aktivnost za strokovno delo na kmetijah, z ustrežnejšim nagrajevanjem pa jih je potrebno tudi gmotno spodbujati.

Ivan URŠIČ, dipl. ing. agr.

Pri Petru na Viču so poprijeli

MLEKO IN KMEČKI TURIZEM, KRAVE, RADIO IN FRESKE V OBNOVLJENEM HLEVU NOVA SODOBNA ZBIRALNICA MLEKA NA VIČU

Mladi, živahni in energični gospodar Dušan Kudrnovsky, ki pa je kljub mladosti pred kratkim postal tudi že deda, in njegova prijazna žena, gospodinja in mlada babica, sta krepko poprijela in dobro zastavila gospodarjenje pri Petru, kmetiji na Viču. št. 8 pri Dravogradu. Kmetijo sta prevzela leta 1984, potem ko jima jo je podarila teta.

»Ko sva se odločala za kmetijo in kmetovanje, sva sklenila tudi, da bova dobro in napredno gospodarila. Kmetijo, ki skupaj meri 24 ha, od tega je 10 ha kmetijskih obdelovalnih zemljišč in 14 ha gozda, bova skušala usmeriti v sodobno tržno gospodarstvo. Seveda je veliko odvisno od tega, koliko nama bodo sedanji zapleteni in težki pogoji, ki vladajo za kmetijstvo tačas v Jugoslaviji in pri nas v Sloveniji to dovoljevali,« sta povedala Dušan in Jožica na začetku našega razgovora, ki se ga je udeležil tudi vodja kmetijske pospeševalne službe KKZ TZO »ODOR« iz Dravograda, ing. Branko Preglav.

»Sklenila sva, da bova usmerila kmetijo v prvi vrsti v prirejo mleka za trg, v perspektivi pa tudi v kmečki turizem.

Da bi svoj cilj dosegla, sva najprej obnovila in posodobila hlev. Posodobitev pa še ni dokončana, kajti najin cilj je skupno 25 glav govedi, od tega 15—16 krav molznic in 9—10 telic in pitancev. Sedaj imava v hlevu 12 krav molznic, pretežno simentalske pasme. Imava že nekaj dobrih krav, dajejo že tudi po 40 litrov mleka na dan. Na leto oddava do 40.000 l mleka. Tudi kmetijske obdelovalne površine sva preusmerila pretežno v pridelavo krme za živino. Pridelujemo predvsem koruzo za silažo in krmne mešanice. Vsi potrebni stroji, od traktorja naprej, za pridelavo krme in silaže so pri roki.

Ogled hleva je pokazal, da je ta zares lepo in sodobno urejen. Krave v njem so lepe. Svetloba in čistoča prevladujeta. Spravilo gnoja je mehanizirano. Presenečata pa v hlevu dve stvari. Na steni je lepa slika (freska) z motivom iz živinoreje. Na polici pa igra radio. »Rečem vama, da radio spada v vsak hlev,« pravi Dušan. »Krave pomirja, veliko mirnejše so, kadar igra in tudi raje pripuščajo mleko, ko molzem.« Prostor pred vstopom v sam hlev je urejen v lepo mlečno kuhinjo in shrambo za orodje, ki se rabi v hlevu pri molži itd. Tu je tudi omarica za prvo pomoč pri živalih in

Petrova družina Dušan in Jožica Kudrnovsky, stara mama in obe hčerki

drugo. Pod in stene prostora so obložene s keramičnimi ploščicami. Na razpolago je tekoča topla in mrzla voda.

V sosednjem prostoru, s posebnim vhom od zunaj z dvorišča, pa je nova sodobno urejena zbiralnica mleka, ki ne služi samo Petrovi kmetiji, pač pa tudi ostalim kmetijam na Viču. Zbiralnica je moderna, obložena s keramičnimi ploščicami in se kar blešči od čistote. Je še čisto nova, saj je bila otvoritev in predaja namenu šele 1. julija letos.

Načrtov imajo pri Petru na Viču še mnogo. Strojna lopa, razširitev hleva, nakup krav, silosi, stroji in preureditev stanovanjske hiše za kmečki turizem. Z njegovimi začetki pa sva se z ing. Brankom seznanila kar na mestu pri mizi. Za gostoljubnost se moram posebno za-

hvaliti obema gostiteljema Jožici in Dušanu.

Dušan in Jožica imata dve hčerki, pri hiši je pa tudi še stara babica in seveda mali vnuček.

Čovek se zares razveseli, ko vidi, s kako zagnanostjo, odločnostjo in veseljem sta Dušan in Jožica poprijela za gospodarstvo pri Petru. Poslužujeta se čimbolj sodobnih prijemov, in prav imata. Le v tem je bodočnost naših kmetij. Tudi z delom pospeševalne službe KKZ TZO Dravograd sta zadovoljna in si želita v bodoče še tesnejšega in boljšega sodelovanja. »In še nekaj je,« pravi Dušan, »kar velja tako zame kot kmeta-koooperanta, kakor tudi za vsako kmetijsko zadrugo, ne samo našo dravograjsko, da se moramo vsi skupaj naučiti in se dobro zavedati, da je čas tudi denar!«

Rok Gorenšek

Hvala ti za življenje

Ni besed,
ni solz,
preveč je bolečine,
preveč je nedojemljivega ...

Med cvetjem si,
ves moj,
ves zame,
ves v meni
— hvala ti za življenje.

Ni besed,
ni solz,
samo iris je,
iris z žalnim trakom.

Dajem ti ga,
v njem je vsa ljubezen,

ki ti je nisem smela priznati
— trdna sem morala biti ob tebi.

Najdi svoj mir,
živela bom,
močna bom,
ti si tako hotel.

Ni besed,
ni solz,
preveč je bolečine,
preveč je nedojemljivega
— v meni ne boš umrl nikoli.

Suzana Praper

Strokovna ekskurzija po Savinjski dolini

Aktiv žena zadrug iz Dravograda je organiziral 17. julija letos, strokovno ekskurzijo za svoje članice.

Po enourni vožnji smo si v Arji vasi ogledale mlekarno žaškega Hmezada. Tamkajšnji tehnologi so nam predstavili celotno proizvodnjo; od sprejema mleka do izdelave posameznih mlečnih proizvodov. Naslednja naša postaja so bile Petrovče in ogled župnijske cerkve. V industrijski trgovini keramike v Libojah so žene lahko izbirale med različnimi keramičnimi izdelki.

V Laškem je istočasno potekala turistična prireditve »Pivo in cvetje«, katere glavni organizator je bila Pivovarna Laško. Pivovarna pa je bila hkrati tudi naš gostitelj, saj smo poleg ogleda postopka izdelave piva bile deležne degustacije prijetno mrzlega piva. Po kosilu v hotelu Hum, v Laškem, so žene popoldan izkoristile po svoji lastni izbiri. Izbirale so lahko med številnimi prireditvami, ki so takrat potekale v Laškem. Precej zanimanja je bilo za cvetlično razstavo, časa pa je bilo tudi za kopanje v bazenu zdravišča Laško. Večina pa je ob osvežitni pijači, ki je značilna za ta kraj, počivala od vsakodnevnih del, ki jih opravljajo kmečke gospodinje. Del naših zadrug si je namesto pivovarne ogledalo v Rimskih Toplicah farmo kuncev (angora pasme). Vrnitev

Udeleženke izleta

proti domu smo prekinile s postankom v industrijski trgovini nogavic Polzela.

Ko se je dan izteklo, se je izteklo tudi naše

letosnje enodnevno srečanje. Vsem, ki so pripomogli k prijetni ekskurziji, hvala.

Mentorica

**Umrila je
partizanska
mati**

**Marija Kotnik,
Španželova
mama-bica**

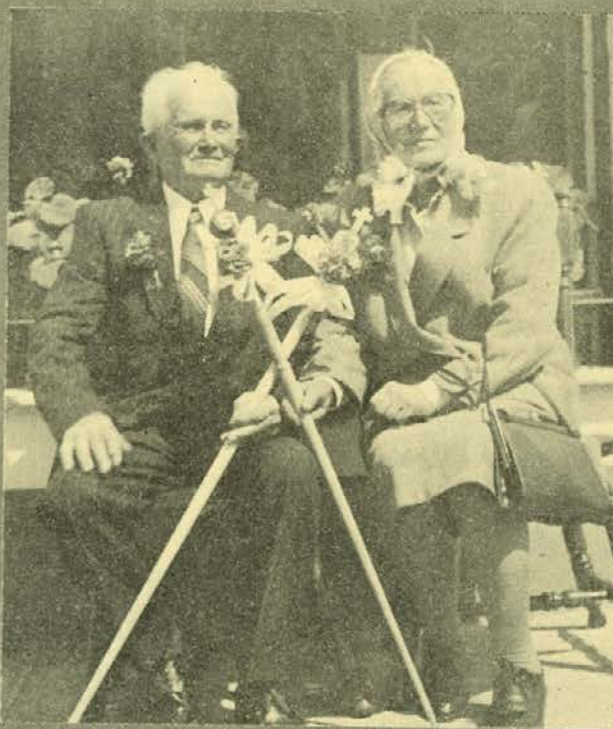
Na selah so pred kratkim pokopali daleč okrog poznano in priljubljeno Marijo Kotnik, Španželovo mamo — bico. Rojena je bila 1906. leta pri Pokeržniku, ko je odrasla pa je postala sosedna Španželica. Njeno bogato življenje se je izteklo v 81. letu starosti. Španželova mama je bila prava slovenska kmečka mati — žena in gospodinja, na kateri so v pravem pomenu sloveli 3 vogali Španželove domačije. Življenje ji ni prizanašalo ne z delom, garanjem, ne z drugimi preizkušnjami. Najhujše preizkušnje so jo doletele med zadnjo vojno, ko je zaradi zavzetosti za pravično NOB nudila varno zatočišče, materinsko toploto, hrano in

streho partizanom, borcev za svobodo. Pri njej so se počutili varne, počutili so se kot doma, zato so jo upravičeno imenovali kar partizanska mati. Le malo, kdo pa je pomislil na to, koliko strahu in poguma je bilo tej skromni kmečki materi potrebno zato, da je upravičila svoje ime »partizanska mati«.

Takšna, dobra in nadvse gostoljubna mama, pa je ostala tudi po osvoboditvi, vse do zadnjega dne svoje ga življenja.

Rok GORENŠEK

Zlata poroka

Petdesetletnico svojega zakona ali »zlato poroko«, kakor tak lep in redek jubilej v človeškem življenju imenujemo, sta v začetku letošnjega leta slovesno praznovala MARIJA PŠENIČNIK, roj. Kajzer in MIHA PŠENIČNIK, pd. Kledrova v Libeličah. Našima slavljenčema se s svojimi prisrčnimi čestitkami in dobrimi željami, da bi še dolgo zdrava in srečna živela in uživala sadove svojega dela, pridružuje tudi naše glasilo.

Rok GORENŠEK

**SKRBIMO ZA ZDRAVO
OKOLJE**

XXXII. Koroški turistični teden

V dneh od 15. do 23. avgusta letos je v Črni na Koroškem potekal dvaintrideseti Koroški turistični teden. Kot pokrovitelj in organizator tega tedna poleg »LESNE« Slovenj Gradec in TOZD Gozdarstvo Črna že 10 let sodeluje tudi KKZ TZO »TRATA« Prevalje.

O tem prispevku KKZ nam je podrobneje povedal kmetijski tehnik Ivan Dlopst-Anzi iz Črne, ki za KKZ TZO »TRATA« Prevalje že dve leti dela na tem področju in s svojimi organizatoričnimi sposobnostmi, kar največ prispeva, da so prireditve vredne in na višini.

»Ja, kar prav je, da tudi v Prilogi za kmetijstvo« Viharnika nekaj napišete o tem prispevku naše KKZ TZO »TRATA« Prevalje k poživitvi kulturnega življenja pri nas na Koroškem.

KKZ TZO »TRATA« zares že 10 let sodeluje kot pokrovitelj tistih prireditev v tem tednu, ki prikazujejo kmečko delo, življenje in običaje. Zadrugni so trije dnevi, nedelja, sredo in sobota.

V nedeljo je povorka kmečkih vozil, na kate-

rih se prikazujejo različne kmečke dejavnosti, žetev, mlačev, trenje lanu itd.

V sredo zvečer je nastop harmonikašev z diatoničnimi harmonikami in z domačimi koroškimi vižami.

V soboto pa nastopajo predice iz vseh koncev Mežiške doline, Črne, Kotelj, Mežice, Zelen brega in drugod.

Kakor sem že prej povedal sodeluje KKZ TZO »TRATA« pri tej prireditvi že 10 let. Prvih 8 let jo je imel na skrbi direktor ing. Jože Pratkanar sam. V zadnjih dveh letih pa je to postala izključno moja naloga.

Dela imam precej, še več pa skrbi. Ljudi težko pridobiš za to stvar, saj so za sorazmerno veliko prizadevanje zelo skromno nagrajeni. Največja težava pri vsem tem pa so finančna sredstva. Druga težava je starost, kajti ljudje se starajo, zbolijo, mladih, ki bi kaj takega znali in hoteli pokazati pa ni več.

Tudi sam delam brez nagrade, le iz veselja. Dela pa je veliko in vedno zahtevnejše je.

Rok Gorenšek

Organizator, kmetijski tehnik Ivan Dlopst »Anzi«

Kako naprej?

Takole zadovoljne smo se postavile pred aparat žene-zadružnice iz Dravograda. Resnično smo bile srečne. Bilo je med potjo strokovne ekskurzije v Ptuj in Ormož. Da do Ormoža niti prišle nismo, to nas sploh ni razjezilo. Pa drugič! Saj je bil program v Ptuj še kako natrpan: od ŽVZ do dveh kmetij, kjer smo se najdalj zadržale pri samopostrežnem načinu krmljenja govejih pitancev, pa zanimalo nas je še marsikaj, zato smo se razgovorile z gospodinjami na teh kmetijah, do ogleda cerkve na Ptujski gori, pa ogled ptujkega gradu, kosilo, skratka, bilo je nepopisno.

Pa da ne boste mislili, da smo hodile samo na izlete. Od 1. 1979 je naša dejavnost bila takšna:

1. organizirali smo pet kuharskih tečajev en šiviljski tečaj (Sentjanž)
2. predavanja: Ureditev kmečkega doma, o zdravem življenju, o zamrzovanju živil
3. pohod od Grmovškovega doma do Ribniške koče
4. srečanja za 8. marec
5. dve dramski predstavi: monodrama Polde- ta Bibiča dramska skupina Dolič: Poročil se bom s svojo ženo

Vse to in morda še kaj! Kdo bi vse našteval!

Sedaj pa je vse naše delovanje vprašljivo.

Vzrok je v finančnih sredstvih, ki jih na vseh koncih primanjkuje. Predsednica in mentorica aktiva sta izsilili sestanek, na katerem je bilo obljubljeno, da finančnih težav ne bo. Tudi same smo vedno rade prispevale. Toda kaj, ko je povsod trda za denar.

Letos bi šle rade v brežiško — krško področje. Ogledale bi si vrtnarijo, nasade breskev, druge plantaže, morda bi se v toplicah tudi kopale (nekateri so bile v Ptujskih Toplicah najbolj navdušene prav zaradi kopanja).

Kmečke žene malokdaj pridemo od doma. Naše delo je trdo in ne pozna nedelj in praznikov. Zato smo tako hvaležne, če lahko za en sam dan odložimo to breme.

Naj ta sestavek opozori tiste, ki so vedno imeli razumevanje za nas, naj to ohranijo tudi v sedanjih težkih časih in nam omogočijo tisto, kar smo si zaželele. Tudi same bomo z delom dokazale, da smo bile vredne zaupanja.

Milena CIGLER, ing. agr.

Povorka kmečkih vozil. Prikaz mlačve žita z ročno mlatilnico

MEDOČINSKI SVET ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE ZA KOROŠKO

PODELJUJE

PRIZNANJE

delni Slovenj Gradec

TOZD Gozdarstvo Črna

ZA USPEŠNO ORGANIZIRANJE IN URESNIČEVANJE
SAMOUPRAVLJANJA V TEMELJNIH ORGANIZACIJAH ZDRUŽENEGA
DELA IN V DRUGIH SAMOUPRAVNIH SKUPNOSTIH

Datum: 3. JULIJ 1987

Predsednik medobčinskega sveta
Zveze sindikatov Slovenije za Koroško

Lesjak

PRIZNANJE TOZD GOZDARSTVU ČRNA

Medobčinski svet Zveze sindikatov Slovenije za Koroško je podelil priznanje in zlato plaketo Josipa Broza Tita tozdu Gozdarstvo Črna za uspešno organiziranje in uresničevanje samoupravljanja v temeljni organizaciji in v drugih samoupravnih skupnostih. Priznanje so črnjanski gozdarji prejeli 3. julija na proslavi ob dnevu rudarjev v Jazbini.

TOZD Gozdarstvo Črna gospodari s pretežnim delom družbenih gozdov na območju občine Ravne na Koroškem. Letni etat je 41.400 m³ lesa, v gojitvena dela vložijo 4000 dnin in okoli 80.000 komadov sadik.

V tozdu je zaposlenih poprečno 147 delavcev. To so pretežno domačini, ki so že s svojim bivalnim prostorom povezani z gozdarstvom. Delavci so samoupravno povezani v samoupravne skupine, ki predstavljajo tudi organizacijske enote tozda. Kljub terenskemu značaju dela samoupravne skupine dobro delajo.

Glede na značaj dela gozdarjev je povezanost temeljne organizacije s problemi podeželja izredno velika. Gozdarstvo nastopa kot nekaj povezovalca in usmerjevalca razvoja kmetij in podeželja. Z izgradnjo gozdnih cest je za kmeta postalo bivanje in razvoj posestva ponovno pomembno. S skupnimi akcijami pri vzdrževanju in zimski službi, praktično ni občana, ki bi bil v zimskem času odrezan od doline.

Temeljna organizacija Gozdarstvo Črna ima svoj sedež v centru Črne, zato ni čudno, da je že od povojnih časov dalje tesno sodelovala s krajevno skupnostjo Črna. Tozda je tudi največja temeljna organizacija v Črni in je veliko prispeval k razvoju kraja samega in okoliških naselij.

V okviru tozda deluje tudi kulturno društvo KUD GOZDAR, ki združuje na področju kulturnih dejavnosti delavce, zaposlene v TOZD in kmete, ki živijo na območju TOZD Gozdarstvo Črna.

Delavci TOZD Gozdarstvo Črna s svojo osnovno dejavnostjo in povezanostjo z okoljem z drugim, socialnim, kulturnim, športnim in političnim delom krepijo naše samoupravne odnose.

Uspešen zaključek zbiralne akcije

19. junija letos smo imeli na osnovni šoli Miloša Ledineka v Črni na Koroškem malo slovesnost. V novi šolski telovadnici so se zbrali kmetje — lastniki gozdov iz širšega območja Črne na Koroškem. Na srečanje smo povabili kmete vse od Šmelca, Podpece, Tople, Koprivne, Bistre, Ludranskega vrha, Javorja, Jazbine. Predstavniki osnovne šole, sveta šole, šolske skupnosti učencev, gradbenega odbora in KS Črna na Koroškem smo se kmetom zahvalili za njihov prispevek pri nabavi opreme za telovadnico in za izgradnjo šolske zobne ambulante.

Že v času gradnje nove telovadnice so samoupravni organi šole in KS Črna na Koroškem sprejeli sklep, da obiščemo vse kmete v šolskem okolišu osnovne šole Črna na Koroškem. Obiskali smo 66 kmetov in jih poprosili za prispevek v lesu, hlodovini. Z veseljem ugotavljam, da so prav vsi obiskani kmetje pokazali veliko razumevanje za naše skupne probleme in potrebe in so tudi prav vsi darovali les. Skupaj smo zbrali 206 m³ hlodovine, poprečno 3,1 m³ na kmetijo.

To je velik uspeh; zbrali smo več kot smo pričakovali. Kmetje so se odzvali prošnji ne glede na to, ali imajo v šoli otroke ali ne. Značilna je izjava kmeta Fajmuta iz Tople, ki je dejal: »To gre za naše otroke, ta denar bo ostal tu pri nas, zato bomo dali.« Podobnega mišljenja so bili tudi vsi ostali kmetje. Pri naših kmetih (kot tudi nekoč) še živi občutek solidarnosti in medsebojne pomoči. Iskrena zahvala vsem darovalcem lesa!

Vse povabljenе goste in kmete smo med prireditvijo popejlali po šoli, da vidijo, kam smo vložili njihov denar. V telovadnici je že nekaj opreme, s posebnim zadovoljstvom pa smo jim pokazali novo šolsko zobno ambulanto. V bivši garderobi smo uredili prostor, Koroški zdravstveni dom Ravne na Koroškem je nabavil kompletno opremo; tako smo lahko 19. junija izročili namenu šolsko zobno ambulanto. To je zelo velika pridobitev za vse otroke in mladino Črne in okolice.

Tako imamo zdaj v Črni dva zelo pomembna objekta, ki lahko bistveno vplivata na zdrav razvoj naše mladine: to je čedalje bolj opremljena nova telovadnica in šolska zobna ambulanta. Za te pridobitve so zaslužni vsi darovalci lesa in še drugi: revirni vodje TOK Ravne — Prevalje in vodstvo TOK Ravne — Prevalje, TOZD Gozdarstvo Črna, KKZ Ravne na Koroškem in izvajalci del TOZD Stavbenik, enota Črna in Instalater Prevalje, TOZD Montaža. Brezplačno so novo zobno ambulanto zbelili in opleskali obrtniki iz Črne: Franc in Jakob Vidovič in Marjan Gašpar. Vsem se iskreno zahvaljujemo v imenu šole, KS Črna, posebej pa se je zahvalila predstavница učencev osnovne šole.

Vsi skupaj smo se posedeli v telovadnici, ob skromni zakuski. Naj še zapišem mnenje kmetov. Rekli so, da so že mnogim organizacijam darovali les, vendar jih ni še nobeden ob zaključku akcije povabil na srečanje in se jim na tak način zahvalil za njihov prispevek. Prvi smo to naredili mi, zato pravijo, da za takšne namene bi še darovali les. Prepričali so se, da je njihov prispevek resnično koristen naložen.

Vsem tistim, ki so sodelovali pri tej akciji, gre priznanje. Vsi lahko imamo prijeten občutek, da smo sodelovali v veliki humani akciji v korist našim otrokom.

ALOJZ GERM
ravnatelj OŠ Črna

STRELA ZAŽGALA GOSPODARSKO POSLOPJE

Gospodar Miha Praprotnik z ženo in vnukinjo Majo: »Gašenje takega požara je tu v naših krajih izredno težko, ker ni vode...«

Uničeno gospodarsko poslopje pri Ledinekovi. Požar je uničil tudi stroje, spredaj nakladalka za seno

Ko se v vročih pasjih dneh pripravlja za nevihto in se izza hribov prikažejo težki temni oblaki, navadno vsakokrat mislimo, da taki oblaki ne prinesejo kaj dobrega. Nemo in boječe gledamo v temne oblake in se sprašujemo — mogoče ne bo tako hudo, kot kaže.

Slabo vreme s točo je letos že opravilo svoje in toča je napravila veliko škodo na Goričkem in v Prekmurju.

V Spodnjem Razboru je med nevihto strela udarila v gospodarsko poslopje in iz gorečega poslopja se ni dalo rešiti ničesar drugega kot le živino. Stroji in krma so zgoreli. Ob takih nesrečah, ko človek ostane v nekaj minutah brez vsega, nikoli ne ostane sam. Ljudje so pomagali, da bi nesrečo kar najhitreje in čimprej omilili.

Ledinekovi v Spodnjem Razboru imajo 39 ha veliko posestvo in skoraj vse njive in travniki so v veliki strmini. Ko jim je strela uničila gospodarsko poslopje, je bilo to za

njih še kako težko in hudo. »Vse se je zgodilo nenadoma in naenkrat ni bilo več gospodarskega poslopja. Toda hudo nam je, ko je gospodarsko poslopje bilo novo, pet let smo ga s trpljenjem gradili, zdaj pa je naš trud ves zaman,« pripoveduje gospodar Ledinekove kmetije Miha Praprotnik.

Da bi Ledinekovi zopet zgradili nov hlev, so med prvimi priskočili na pomoč sosedje, ko so očistili pogorišče. Pomagali so tudi krajanji s prostovoljnimi prispevki, ki so jih zbirali preko krajevne skupnosti Podgorje. Na pomoč je priskočil TOK Gozdarstva Slovenj Gradec, kmetijska zadruga Slovenj Gradec TZO Ledina in skupščina občine Slovenj Gradec. Zdaj imajo Ledinekovi hlev že pod streho. Vsem, ki so jim kakorkoli pomagali, se najlepše zahvaljujejo.

Franc Praprotnik: »Pri reševanju strojev sem dobil opekline po hrbtu in sem se moral zaradi tega zdraviti v slovenjegraški bolnišnici.«

F. Jurač

Uveneli so nageljni, uvenel je spomin

Pravijo, da vsak človek v življenju nekaj potrebuje. Bolnik potrebuje zdravnika, prestopnik zagovornika, izgubljeni rešitelja, a vsi — vsak človek, ki je oropan ljubezni, vedno hrepeni po njej, pa čeravno je že davno pokopana, le spomin je še svež!

Opisal bom kratko doživetje sreče, ki mi je ostala, še dolgo tlela v srcu, a sedaj je le še kot medel sij sveče, ki brli in ne more ugasniti.

Mislim, da je že več kot 37 let od tega. Preteklo je veliko doživetij, spominov, sreče, razočaranj, boleznij, smrti. Že več kot stokrat sem govoril na pogrebih sovaščanov, prijateljev, znancev, akademikov; ljudi, ki so mi v življenju mnogi veliko pomenili. Za njimi je ostal le boleč spomin. Ob večerih, ko se poglobim v svoje misli, takrat mi tiho stopijo pred oči tisti, ki sem jih poznal, ki sem jim ob slovesu govoril v spomin.

Temu, kar bom sedaj napisal, pa, žal, ni sem bil priča slovesa. Ostal je le spomin. Včasih, ko še ni bilo urejeno, oz. še niso bile izdane obmejne izkaznice ali potni listi, so v Slovenj Gradcu, na notranjem odseku izdajali trodnevna dovoljenja za Avstrijo. Nismo se držali tega, da bi se zadrževali samo v obmejnem pasu, temveč smo se podali globlje v deželo. Saj je Koroška naša, saj biva naš rod in zakaj bi človek ne smel tega globlje spoznati! Tako sem se tudi sam kar s kolesom podal v Celovec, kjer sem imel strica Gusteljna.

Moj prijatelj Jakob Ivan mi je takrat posodil dirkalno kolo na prestave in tako pot ni bila težka.

Bilo je lepo majsko jutro. Drevje je cvetelo in povsod je bil prijeten vonj pomladi. Takrat še nismo poznali umetnih gnojil in drugih strupov, ki jih danes na kile trosimo po poljih, da uničujemo hrošča, da preprečuje-

mo krompirjevo plesnost. Takrat je bila narašča še neoskrunjena. Če si vstal zgodaj, ti je na tisoče različnih vonjev trav, sadnega cvetočega drevja, rož, napolnilo pljuča. Kaj pa danes? Mislim, da lahko na vsakem koraku naletimo na kaj, kar danes ogroža človeštvo.

No tisto pomladno jutro mi je moja pokojna mama pripravila kar izdaten zajtrk, češ, da med potjo ne bom omagal. Rekla je, da naj pazim, da se mi kaj ne zgodi. S seboj mi je dala še nekaj malice in za strica in njegovo družino nekaj. Pa srečno pot! Poljubil sem jo na razbrazdano lice in hajd doživetjem nasproti. Prej sem se še prepričal, če imam vse dokumente v redu, da na meji ne bo sitnosti.

Ne vem, neka čudna sila me je gnala skozi takratni Guštanj pa Prevalje in naenkrat sem bil ves upehan pri gostilni Hauser, tik ob meji. Tam sem se okrepčal s hladnim pivom in že sem bil na carinskem pregledu. Ker nisem

imel kaj posebnega, in kaj naj bi tak mladenič tudi čez mejo nosil, ki gre samo na obisk, ni bilo težav ne na naši ne na avstrijski strani.

Vedno, kadar sem videl Koroško — rojstni kraj moje matere — sem bil prevzet — od lepote Koroške. Zame je najlepša dežela na svetu. Ko sem vozil proti Šmihelu, me je najprej pozdravila sredi polja kapelica, posvečena sv. Florjanu, zavetniku proti hudi uri. Okrog nje pa so bila žitna polja, travniki; skratka res lepa je Koroška! Ko sem v Šmihelu iskal, kje bi se lahko odšel, sem zagledal dvojezični napis: *Gostilna pri lovcu — Gasthaus beim Jäger*. Mislim sem prisloniti kolo k vrtni ograji, ko sem zagledal zalo deklet. Obblečena je bila v koroško nošo, podobno tirolski. Plela je gredico z rdečimi nageljni in težki kiti sta žareli v soncu. Tako sem si predstavljal Miklovo Zalo! Ves zavzet sem se zagledal vanjo. Začutila je to, se ozrla in nasmehnila, pa skrbno plela naprej.

Kot pravimo, da korajža velja, sem jo ogoril: »Pridna pa si, pridna!« in v šali dodal: »Blagor mu, ki bo dobil ta rdeči nagelj!« Malce je zardela in odvrnila: »Za zdaj še nimam komu razen materi podati rože.« Le kje sem vzel pogum, še ni mi bilo dvajset let, da sem jo vprašal: »Pa bi jaz dobil en nagelj? Na te mi bo ostal lep spomin!« »Kaj hitro bi uvela roža in spomin, pa bi nagelj vrgel proč!« »Ne, med ljubo knjigo bi ga dal posušene in ko jo bom jemal v roke, bo med listi obdelal nagelj budil vedno svež spomin na te!« »Vi pa znate rožice saditi!«, me je hudo mušeno pokarala. Zanimalo jo je, kam sem namenjen. Povedal sem, da sem iz Dravograda, iz Jugoslavije in sem v Celovec k stricu namenjen. »A od spodaj si?« »Se me zdaj bojiš? Mar zdaj ne bom dobil nageljna? Vem, o nas Slovincih pri vas čudno govorijo in tudi taki so, ki nas ne marajo!« Odkimala je z glavo, da sta kiti kar plapolali. »Ne, ne! Moj očka je bil partizan. Z materjo sva sedaj večkrat deležni pikrih opazk. Dala ti bom nagelj v spomin! Zato ker si Slovenec, kot sem Slovenka tudi jaz!« Utrgala je lep nagelj in prišla k ograji.

Sam ne vem, kako sem se dotaknil drobne roke, ki je rahlo drhtela. Ti lepo koroško deklet, kako ti je ime? Še vedno sva se držala za roke in neka čudna toplota me je spreletavala. Čutil sem, da doživljam nekaj globokega; nekaj, kar si tudi sam sebi ne znaš razložiti. Potem je rekla: »Najbrž si ježen,« in me povabila v gostilniško sobo. Ko sem sedel, je predme postavila kupo penecnega piva. »Marija sem. Bi še enega?« »Ne, Marija, hvala! Bom kar poravnal,« in ves poln žalostnega nemira sem se hotel posloviti, ko me je vprašala, če se mi tako mudi. »Ne, Marija, a ne smem motiti.« »Mene ne motiš. Rada govorim s tabo, ki si od tam doma, kjer se lahko prosto govori slovensko, kjer vas ne obklada jo z »vindišarji.« Zamenjala sva si naslove in si obljubila, da si bova dopisovala. Ko sem odhajal naprej s kolesom, mi je pomahala v slovo in se nasmehnila.

Proti Celovcu je bila pot nekam kratka, saj mi je spomin na srečanje z Miklovo Zalo, če jo smem tako imenovati, vlival moči, da ni bilo nič težkega. Stric je ravno prišel z dela, začuden me je pogledal, se nasmejal in rekel: »Ja ti si pa kerle! Tudi jaz sem včasih veliko kolesaril. No, le noter, saj si ves prepoten! Da se ne prehladiš, saj kar žari iz tebe!« Mislim sem si, ko bi stric le vedel, zakaj žarim, da je to nekaj, kar se je pred dvema urama rodilo v srcu. Preoblekel sem se, dal darilo stricovi ženi in se usedel na kavč. Šele takrat sem čutil, da se mi noge tresejo, da trepetam od naporne vožnje, ki ni bila kratka, temveč presneto dolga.

Drugi dan sem se vračal nazaj. Stric me je obdaril z marsičem, tako da sem ves vesel nesel materi bratova darila. Domov sem srečno prispel in dal materi, kar je bilo za njo. Še isti dan sem pisal Mariji že malce zaljubljeno pismo, ga oddal na pošto in čakal željan odgovora. Odgovor je bil takojšen in v pismu še priložen majhen nagelj. Pismo je bilo polno ljubezenskih izpovedi in najina pisma so postala vedno bolj goreča! Celo zakon sva si obljubila, čeprav sva bila še oba rosn mlada.

Pisma so prenehala. Vzroka nisem vedel. Zvedel sem, da je v prometni nesreči zgubila življenje. To mi je pozneje povedala in vse razložila njena mati, ko sem poizvedoval za njen naslov. »A vi ste tisti iz Slovenije, o katerem je naša Marija toliko lepega povedala? Vidite, sedaj sem pa tako sama, sama brez edinega otroka.« Moj pogled se je mudil po sobi in na steni sem zagledal vojaka, partizana z brzostrelko, obešeno čez prsi. »To je naš

ati,« je rekla mati: »Padel je na Peci. Veliko sem pretrpela. Koliko zaničevanja sva z Marijo doživeli! In sedaj še ona počiva ob njem. A vedite, ne bo dolgo, ko bomo zopet vsi trije skupaj tam na šmihelskem pokopališču.«

Pozneje sva se napotila na njen grob. Nekam čudno mi je postalo pri srcu, solze so mi polzele po licu, čeravno sem le bežno poznal to koroško deklet, a ostala je zapisana v meni. Sedaj, ko se oziram nazaj, ko sem že dvakrat dedek, ko že moja vnukinja Ninica tako rada čeblija ob meni, vidim, kje je že vse to! Kako hitro beži čas, ostaja spomin, ki je lahko boleč, ki ne uvene, ki je dota davno minule mladosti, polne doživetij. Tudi sedaj se z našo družino večkrat peljemo na Koroško, čeprav strica ni več. Že počiva. Tudi moje matere ni več, a pot mimo Šmihela me vedno spomni nekaj lepega, svetega, čistega, neoskrunjenega.

Viktor Levovnik

ZLATA POROKA LOGARJEVIH

V Trobljah pri Slovenj Gradcu sta pred dnevi praznovala zlato poroko Štefka in Justin Logar. Redkega in častitljivega dogodka, ki sta ga Štefka in Justin praznovala v krogu svojih otrok, vnukov, pravnukov in številnih prijateljev, sta bila izredno vesela. Njuna življenjska pot je bila vseskozi težka in trda. Justin se je izučil za čevljarja, vendar, ker pa to delo ni bilo najboljše plačano, si je poiskal delo v tovarni kos v Slovenj Gradcu, kjer je delal vse do svoje upokojitve. Njegova žena Štefka pa je bila gospodinja in bila tudi zaposlena v tovarni pohištva v Pamečah.

Številnim čestitkam, ki sta jih jubilarita ob jubileju prejela, se pridružujemo tudi mi in jima želimo še na mnoga zdrava in srečna leta.

F. Jurač

Glasilno VIHARNIK izdaja organizacija združenega dela LESNA Slovenj Gradec, gozdarstvo in lesna industrija r. o. — Ureja uredniški odbor: Jože Mirkac, Jure Šumečnik, Karel Dretnik, Hedvika Janše, Ivan Penec, Vida Vrhnjak, Andrej Sertel, Ida Robnik — Glavni

urednik: Andrej Sertel, odgovorna urednica: Ida Robnik, lektorica: Majda Klemenšek, tehnični urednik: Bruno Znidaršič — Naklada 5200 izvodov — Tisk: ČGP Večer Maribor, Tržaška cesta 14, 62000 Maribor, 1987.

DOPISUJ V SVOJ ČASOPIS

Moj »ognjeni krst« v gorah

Z rekreacijsko-planinskim društvom »Dolga pot« smo se zmenili, da organiziramo planinski tabor v Kamniških planinah. Do tu vse lepo in prav! Kako prijetno se je hvaliti: »Grem v Alpe!« Že sam izraz »Alpe« zbuja nekaterim spoštovanje!

S polnim nahrbtnikom v nedeljskem jutru pretegujem prezeble ude in bolj ko se ura bliža dogovorjeni, bolj me je strah, da morda nisem prav razumela, od kod krenemo, kajti žive duše ni bilo od nikoder.

Slab začetek, si mislim in se sprehodim malo naprej in tam sem jih zagledala, moje prijatelje iz kluba.

Ves čas sem razmišljala, ali bo prevoz tudi zame in tudi ta se je našel.

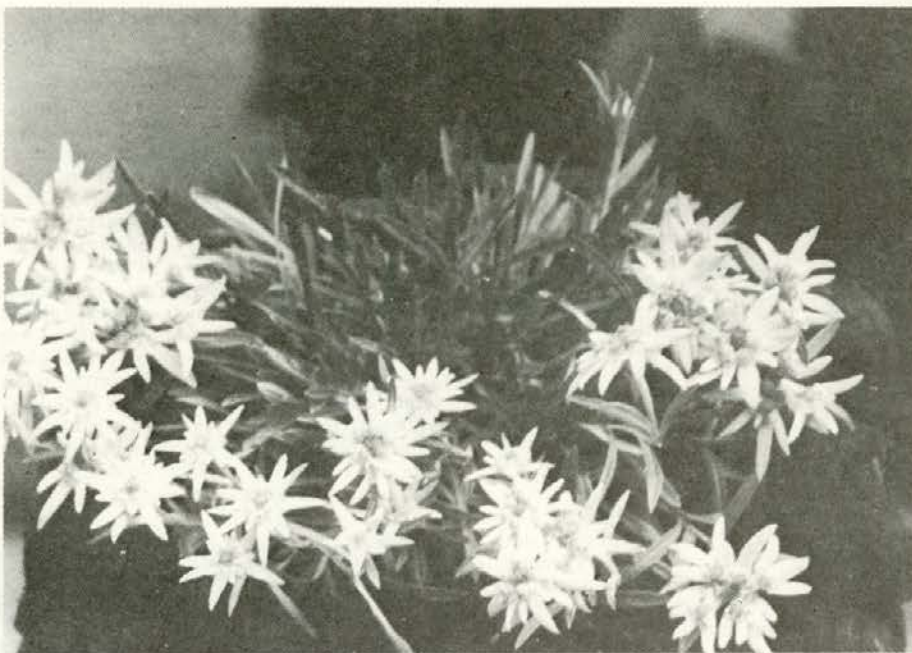
Vožnja skozi megleno nedeljsko jutro je pač takšna, kakršni smo izletniki: zaspana.

Pri Rogovilcu parkiramo in naše prvo občudovanje velja Savinji: čisti in ledeno hladni.

Kolona krene čez leseni most in proti Robanovemu kotu. Pot je položna in naše misli so še zaspane. Prispemo. Okoli starejše pastirske kočice se pase lepo sivorjavo govedo. Tudi svinje so in v koči lahko kupiš sir, kislo mleko. Nekateri pa se kar lotimo vsebine iz svojih nahrbtnikov.

Sedaj bo šlo zares! Prvi cilj: Korošica. Malo me zvija v želodcu. Dvig ni težaven in zvižanje počasi pojenjuje. Tudi nekaj otrok je zraven. Če oni lahko ..., si mislim za tolažbo. Kocbekov dom na Korošici. Za moj okus neprivlačen objekt, v tem hipu pa rešitev za utrujene in lačne popotnike.

Pustimo nahrbtnike spodaj in zapustimo čemerneга oskrbnika in se povzpne na Ojstrico. Vroče je in moj čaj v čutarici gre h koncu. Potem spoznam planinski pelin, ki mi je do kraja pohoda gasil žejo. Ta ljubi pelin, ki ga doma niti pogledala ne bi.

Planinke

foto: Matevž Čarf

V kočah varčujejo z elektriko in tako sedimo po večerji v poltemi in ob soju sveče pojemo lepe domače pesmi. Ampak petje me vedno bolj uspava in ko nam še glavnega pevca razjezijo in jo ta popiha spat, nam ne preostane drugega, kot da jo mahnemo za njim. Spali smo slabo, stisnjeni kot sardine na skupnem ležišču, ampak kaj zato! Kaj je to nam, ki smo si zadali takšne plane. Zjutraj nas že vabijo: Babe, Planjava in Škarje. Vse to prehodimo in pod nami se razgrne Kamniško sedlo s kočo, ki spominja na hotel nad morjem megle, ali pa na vesoljsko postajo v vsemirju. Tista megla pod kočo se je vztrajno zadrževala ves čas našega bivanja, da bi kar vzel čoln in se spustil po njej proti Kamniku.

Še so prijazni ljudje na svetu, to smo spoznali v tej koči in si oddahnili. Oskrbnica in njena mlada sorodnica sta se vrteli okoli nas in bilo je res prijetno.

Popoldne pa. Brana! Nepozabna Brana! Osvajamo jo vsi lahki in razigrani in ona nas na vrhu poplača! Čudimo se, kako toplo je sonce na vrhu in pretegujemo ude, da bi zajeli več toplote. Naš Dani nam razloži vsakokrat, katere gore nas obdajajo in mi ga vsakokrat znova občudujemo: ves naš planinski svet ima v malem prstu. Ležim na mehki travi vrh Brane in v spomin mi naenkrat pridejo stih Lermontova: Rad tako bi večno ležal tih, da bi žive v meni spale sile, da bi prsi dvigale mi še diha ...

Milena Cigler

JOŽETU V SLOVO

Prijatelju v slovo
naj pišem pesem to,
saj spominja me na dni,
ki bili so, a več jih ni.

Kje sedaj je tisti čas,
ko smo skupaj radovali se v mladosti,
ko nismo poznali še bridkosti,
ko v srcih nam cvetel je maj.

A čas brezskrbne mladosti
je le kratka doba,
za tem nas spremljajo tegobe
tja do groba.

Prezgodaj si odšel od nas
tiho in brez slovesa.
Ostala tvoja pesem neizpeta je
in v srcih naših globoka praznina.

Dragi Jože PODOJSTERŠEK! Ohranili te bomo v najlepšem spominu!

Tvoji nekdanji soigralci dramske skupine Razbora

Mihaela LENART

Zaman se iščejo naše oči,
zaman se išče naše srce,
srce ljubeče v grobu spi,
nam pa rosijo se solzne oči.

SPOMIN

5. septembra 1987 mineva leto žalosti, odkar nas je zapustil naš dragi mož, sin, brat, bratranec

STONE KOBOLT

iz Bukovske vasi. Za njim je ostala globoka praznina na njegovem domu in v naših srcih. Bridko je spoznanje, da se nikdar več ne vrne.

Vsem, ki postojijo ob njegovem, mnogo preranem, grobu prisrčna hvala.

Vsi njegovi

SLAVKO MRAVLJAK

1937—1987

Smrt je iz naše sredine zopet iztrgala človeka, katerega smo imeli vsi radi.

Rodil se je v Kotu nad Prevaljami, leta 1937. Star komaj 16 let je šel v službo k takratnemu kmetijsko-gozdarskemu podjetju Slovenj Gradec in sicer na gozdarski obrat na Ravnah. Tam je ostal vse do leta 1970, ko se je z ženo Slavko in hčerko Marijo preselil v Dravograd. Med tem časom je živel pri Obretanu, od tam pa so se preselili h Godcu, nato pa v Kotle. Z ženo Slavko sta se spoznala pod Uršljo goro ter se leta 1960 tudi poročila. Hitro po poroki ju je osrečila hčerka Marija.

Vsa ta leta je spoznaval koroške gozdove kot gozdni delavec — sekač. Napredek tehnike je v gozdarstvo prinesel tudi novosti in Slavko jim je hitro sledil. Bil je eden prvih žičničarjev in prerasel je v strokovnjaka na tem področju.

Njegove roke so napenjale jeklene vrvi gozdnih in turističnih žičnic od naših koroških gozdov, preko Golt, Velike Planine do Vogla.

V zadnjih letih je bil na gozdarskem obratu zaposlen kot merilec pri odvozu lesa. Tudi pri tem delu se je

maksimalno razdaljal. Njegov delovni čas ni bil omejen na čas od 6.—14. ure. Vedel je, da je potrebno do žag in drugih porabnikov spraviti vsako leto določeno količino lesa. V Dravogradu in okolici so ga poznali tudi vsi kmetje. S polnim kamionom lesa je prihajal s planine zjutraj, ko smo drugi šele hodili v službo.

Vsi Slavkovi sodelavci si bomo zapomnili 17. september leta 1986, ko je šel prvič v bolnišnico in se kljub vsej dobri volji ni več vrnil v službo.

Nikoli ni veliko mislil Nase, vedno pa se je razdaljal za druge. Bil je pošten in dober in tak bo ostal v našem spominu še naprej. Pogrešali ga bomo na vsakem koraku.

Ženi, hčerki ter ostalemu sorodstvu izražamo globoko sožalje.

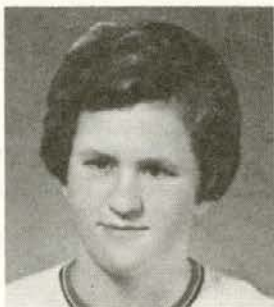
Lojze Kalič

ANGELA URŠNIK

1948—1987

Traktorji so na naših kmetijah pobrali že mnogo življenj, večinoma mladih, pridnih in naprednih gospodarjev. Tak nesrečni primer je pretrgal nit življenja tudi Angeli URŠNIK, gosposdinji v Šentjanžu nad Dravčami, ko je za živino v mesecu juliju pripravljala krmo. Kljub temu, da je bila dela s stroji vajena, jo je traktor na mokri travi izdal in vzel življenje ženi in mami dvanaestletne Jožice.

Rodila se je na Merkačevih kmetiji na Legnu pri Slovenj Gradcu, delala nekaj časa v slovenjegraški tovar-

ni usnja in se v srečni ljubezni poročila z Dragom na Uršnikovo, p. d. Pokovo kmetijo. V sebi je nosila pridnost, poštenost in zvestobo. Tragični dogodek je odel v žalost dom in vso sosesko.

Za njo žalujejo vsi njeni

VERA JAMNIKER

1932—1987

Potrlih src, toda s plemenitimi spomini, smo se 2. junija poslovili od naše sodelavke Verone Jamniker.

Tiho je šla beseda od ust do ust med sodelavci Tovarne pohištva Pameče, ko smo izvedeli, da Vere ni več. Ni še dolgo, ko smo gledali njen obraz, pokrit z dobrodušnimi potezami, in zato ne moremo razumeti, zakaj je odšla na pot, od koder ni vrnitve. Vedeli smo, da je bila Vera že dalj časa bolna, nihče od nas pa si ni mislil, da jo je ta kruta bolezen tako strla, da ji je življenje postalo breme.

Verina življenjska pot se je pričela 13. 1. 1932. Rodila se je v Hudinji v Vitanju. Življenjska pot, ki jo je prehodila, ni bila lahka. V TP Pameče je prišla leta 1960 in opravljala razna dela v proizvodnji. Bila je pridna, cenila je delo in uspehe. Vedno je bila pripravljena

sprejeti vsako delo. S svojimi sodelavci je delala tudi ob prostih sobotah in nedeljah. Njen delovnik je večkrat trajal tudi več kot 8 ur.

Praznino, ki je nastala z njeno smrtjo, bomo še dolgo čutili, posebno zato, ker je bila med sodelavci priljubljena in spoštovana, na delovnem mestu pa vzor drugim sodelavcem.

Poslovili smo se z mislijo, da si je zaslužila naše solze. Vere ni več med nami, naše spoštovanje do njene osebnosti in njenega dela pa bo ostalo kot svetel spomin.

Sodelavci TP Pameče

CVETA BORŠTNAR

1937—1987

V naše vrste je zopet posegla smrt in iz naše sredine iztrgala dolgoletno sodelavko Cveto Borštnar.

Žalostno so v torek, dne 23. junija posijali jutranji sončni žarki na obronke pohorskih gozdov in bele pečine Uršlje gore. Prav takrat pa smo sodelavci Tovarne pohištva Pameče izvedeli, da se je za vedno ustavilo izmučeno srce naše sodelavke Cvete Borštnar.

Cvetina življenjska pot se je pričela 29. 9. 1937. leta. Rodila se je v Starem trgu. Že kot deklica je morala poprijeti za razna težka dela. Njeno življenje je bilo en sam dolg delavnik. Med sodelavce Tovarne pohištva Pameče je prišla 1. 6. 1955 leta. Pred tem si je služila svoj vsakdanji kruh še pri Gradisu in Tehnogradnjah v Vuzenici. V tovarni v Pamečah je delala polnih 32 let. Opravljala je razna dela v zabojarji in oddelku furnirnice. Pri delu je bila vestna in marljiva, zato smo

jo v letu 1982 premestili na delovno mesto vodje sortiranja furnirja. Med sodelavci je bila spoštovana in priljubljena. Veliko je storila in dala za naš delovni kolektiv od njegove ustanovitve naprej.

Upali smo, da se bo Cveta čez eno leto poslovila kot upokojenka. Nihče ni pomislil, da se bo morala posloviti za vedno. Zaslužena pokoja ni dočakala. Premagala jo je smrt. Odšla je nenadoma brez slovesa.

Zahvaljujemo se ji za vso prisrčnost, prijateljstvo, za vse, kar je dobrega naredila za razvoj naše temeljne organizacije.

Sodelavci
TOZD TP Pameče

EGIDIJ VRHOVNIK

1913—1987

Resnica je kruta. Domačija Egidija je ovita v črni in žalost. Smrt je posegla v naše vrste in iz naše sredine iztrgala moža, očeta, soseda, prijatelja in so-delavca.

Ko so zvonovi pri Danijelu, Šentpetru in Trbnjah v nedeljo zjutraj zapeli svojo otožno pesem, smo za hip otrpnili, zdrznili smo se, čeprav smo vedeli, da bo do tega prišlo. Klonil si, bolezen in smrt sta bila močnejša. Iztekla se je tvoja življenjska pot, ki se je pričela 29. avgusta 1913 na Klukovi domačiji, kot tretjemu v družini s sedmimi otroki. Po osnovni šoli, ki si jo obiskoval v Šentjanžu, si se zaposlil, najprej pri kmetih, pozneje pa si služboval nekaj časa pri elektrogospodarstvu, večino delovne dobe pa si prebil v gozdarstvu. Kljub napornemu »holcerskemu« delu si mu ostal zvest vse do invalidske upokojitve v avgustu 1969. Dolgotrajno delo v gozdu je postalo del tebe in tvojega življenja, saj si tudi po upokojitvi rad prihajal med nas, nam pripovedoval o delu v gozdu nekdanj in danes, pripovedoval o »holcerskih« šalah — dogodivščinah.

Kadarkoli je pogovor nanesel na gozd, ti je obraz zažarel. Gozdovi so bili tvoje življenje, tu si se rodil, tu si tudi živel. Vojna vihra druge svetovne vojne ti ni prizanesla. Ko so te kot partizana ujeli Nemci, so te peljali v mariborske zapore in si le po naključju ostal

živ. Ob zavezniškem bombardiranju Maribora so se razbežali tudi rablji — ječarji, ti pa si izkoristil priložnost in pobegnil nazaj v gozd.

Po vojni, leta 1946, si se poročil s svojo življenjsko sopotnico Milko, leta 1950 pa sta si začela ustvarjati svoj dom, za katerega si v košu na hrbtu prinašal kamenje, kajti takrat še ni bilo ne cest ne elektrike. Pa vendar si delal z zadovoljstvom, gradil si svoj dom, za svojo porajajočo se družino.

Dragi Edigij!

Za teboj žaluje žena, enajst otrok, 25 vnukov in trije pravnuki, žalujejo sosede, prijatelji in znanci. Za teboj ostaja pohojena pot, ostaja misel.

V imenu TOK gozdarstva Dravograd se ti zahvaljujem za vse, kar si storil. Ostala je velika praznina, predvsem za domače.

Družini izrekamo iskreno sožalje in želimo dovolj moči ter poguma, da bi premagali trenutke osamljenosti.

Ferdo KNEZ

IVANKA ZAJAMŠEK

1915—1987

V Završah pri Mislinji so se številni prijatelji in znanci na šentiljskem pokopališču poslovili od Zajamškove mame Ivanke Zajamšek. Rodila se je 7. avgusta 1911 leta pri kmetu Mraku v Završah in ni imela lepega življenja. Vseskozi je morala trdo delati ter prenašati križe in težave. Leta 1933 se je poročila in z možem Jožetom, ki ji je umrl že leta 1958, sta si s težavo zgradila hišo in v njej uredila to-

plo zakonsko ognjišče. V zakonu je rodila štiri otroke in vse sta vzgojila v pridne in poštene. Zajamškovo mamo bomo ohranili v lepem spominu.

F. J.

IVAN SUŠEC

Mnogo prezgodaj je njegove najdražje in prijatelje presunila vest, da je umrl Ivan Sušec, Plavnikov Ivan iz Brd. Njegova življenjska pot je stekla 3. 6. 1952 leta na Plavnikovi kmetiji, kjer je preživel otroška leta. Kot kmečki sin si je vedno želel, da bi se izučil veterinarskega poklica, vendar je postal gostinski delavec. Po nekaj letih službovanja v Ljubljani si je našel zaposlitev na Partizanskem domu na Pohorju, kjer je bil upravnik doma. Poklic gostinca je vestno in marljivo opravljal, vendar mu je bolezen vse prezgodaj načelnjala življenjsko moč.

Takšnega kot smo poznali, ga bomo ohranili v lepem spominu. Vsem njegovim najdražjim: mami, očetu, bratom in sestri izrekamo globoko sožalje.

F. Jurač

MARIJA PAČNIK SPOLONKARJEVA MAMA

1915—1987

Naše življenje je knjiga, ki se ji z vsakim dnevom obrne list. Z zadnjim listom pa se mora le-ta zapreti. PAČNIK Mariji — Spolonkarjevi mami se je zaprla v mesecu maju, ko je vsa narava oblečena v najlepše cvetno oblačilo. Povsod se rojeva novo življenje, mi pa jemljemo zadnje slovo, ki je še posebej boleče zato, ker se s tem slovesom trga nit ljubezni med materjo in otroki, med babico in vnuki.

Devetim otrokom je podarila življenje. Nešteto krat je slišala besedo MAMA. Včasih je bila ta beseda žalostna, pa tudi vesela. Težavno pot življenja je imela. Pričela jo je pred 72. leti v Št. Vidu nad Valdekom. Na tej poti je srečala svojega moža, ki je pred 20. leti umrl in ostala je sama z otroki. Tudi 3 otroke je po-

kopala. Boleče in žalostno je bilo slovo. Okusila je grenkobo, ki jo more okusiti le mati. Otroci so odrasčali v delovne in prizadevne člane naše družbe, si ustvarili svoje družine, a domov so vedno radi prihajali. Jesen življenja ji je lepšal urejen dom, 13 vnukov in dobra Lenčeva družina.

Bolezen je prišla tako hitro, da se v vsai niti zavedali nismo, da gre za res.

Ohranili jo bomo v lepem spominu!

Anica MEH

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in prababice

IVANKE ZAJAMŠEK

iz Završ pri Mislinji

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom in prijateljem, ki so nam pomagali v najtežjih trenutkih žalosti. Hvala gasilcem GD Dovže za spremstvo na zadnji poti, delavcem postaje milice Slovenj Gradec pri urejanju prometa, govornikoma Stanetu Jeseničniku in Viktorju Tasiču za izrečene besede pri odprtem grobu, pevcem iz Šentilja za zapete žalostinke ter g. župniku Tinetu Tajniku za pogrebni obred.

Žalujoči otroci: Milan, Jože, Marija in Darinka z družinami.

BOR '87.

PROGRAM

ČETVRTAK, 28. JUNE 1987. GODINE

- DO 14.00 SATI - DOKAZI TAMNICA, OBRATNOSTA
SUSTAV

- 18.00 - 17.30 SATI - KONFERENCIJA UČESNICA, SASTAVNA
KONFERENCIJA UČESNICA, CIVILIZACIJA
KONFERENCIJA UČESNICA, CIVILIZACIJA
KONFERENCIJA UČESNICA, CIVILIZACIJA

- 17.00 - 16.00 SATI - TEORIJSKI DIO TAJMNIKA
- 16.30 SATI - PUSTANJE IZ TAJMNIKA, KIZ
I TAJMNIKA IZ TAJMNIKA

PETAK, 29. JUNE 1987. GODINE

- 8.00 SATI - PLANETI DIO TAJMNIKA
- 11.00 SATI - PLANETI DIO TAJMNIKA
- 16.30 SATI - KONFERENCIJA UČESNICA, CIVILIZACIJA
KONFERENCIJA UČESNICA, CIVILIZACIJA
KONFERENCIJA UČESNICA, CIVILIZACIJA

SUBOTA, 30. JUNE 1987. GODINE

- 8.00 SATI - KONFERENCIJA UČESNICA, CIVILIZACIJA
KONFERENCIJA UČESNICA, CIVILIZACIJA
KONFERENCIJA UČESNICA, CIVILIZACIJA

- 11.00 SATI - KONFERENCIJA UČESNICA, CIVILIZACIJA
KONFERENCIJA UČESNICA, CIVILIZACIJA
KONFERENCIJA UČESNICA, CIVILIZACIJA

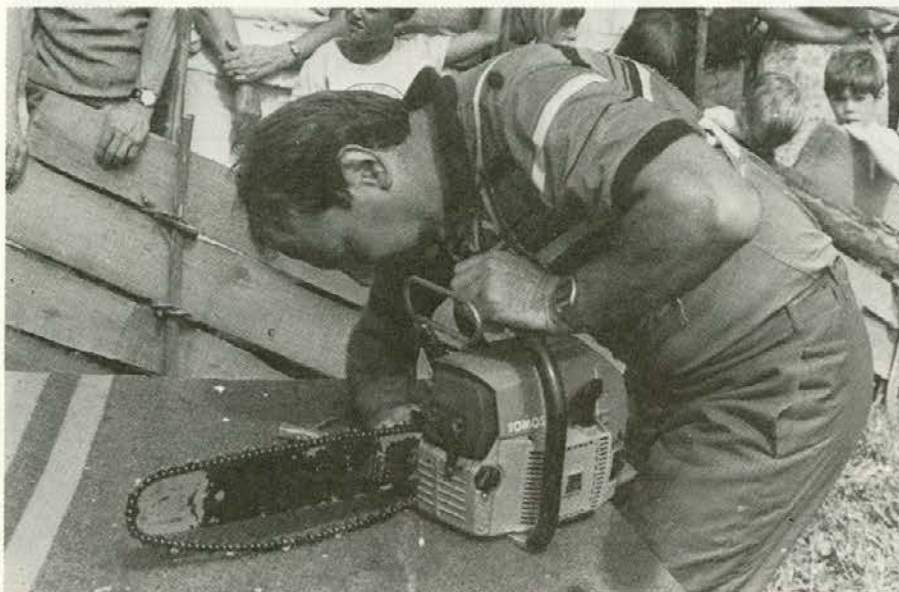
INOVACIJE I BUDUĆNOST - RTB - BSR

A black and white photograph of seven men in military uniforms. Three are kneeling in the front row, and four are standing behind them. They are outdoors on a paved area with a building in the background.

15

UTRINKI S PROIZVODNEGA TEKMOVANJA GOZDARJEV V ČRNI

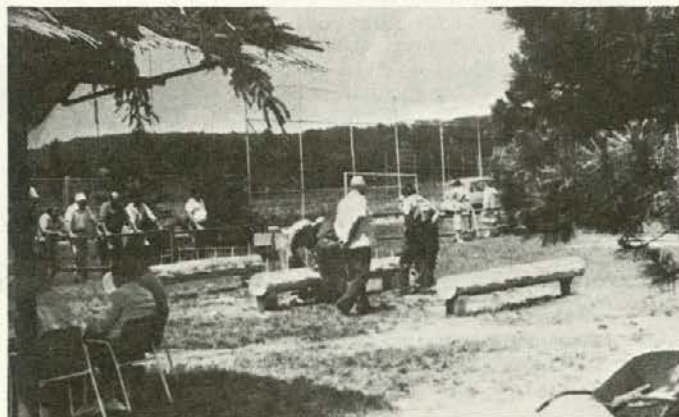
Ivan Srebre se pripravlja za tekmovanje. Z 891,0 točkami je zasedel drugo mesto

Gozdarsko tekmovanje je otvoril direktor TOZD Gozdarstvo Črna Leopold Mori

Harmonikarji KUD Gozdar pod vodstvom Zvonka Ortana so poskrbeli za prijetno razpoloženje

Tekmovalni poligon

Obiskovalci so radi segali po kmečkih dobrotah

Polenta, kakršno so nekoč jedli gozdarji, tekne tudi danes